

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ГЕОДЕЗІЇ, ЗЕМЛЕУСТРОЮ ТА АГРОІНЖЕНЕРІЇ
КАФЕДРА АГРОІНЖЕНЕРІЇ

«До захисту допущено»

Завідувач кафедри

д.т.н., професор

_____ Костянтин ДЯДЮРА

«___» _____ 2026 р.

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на здобуття ступеня вищої освіти «першого (бакалаврського) рівня»
освітньої програми «Агроінженерія»
за спеціальністю 208 «Агроінженерія»

ТЕХНОЛОГІЧНА ЛІНІЯ ПРИГОТУВАННЯ ТА ВНЕСЕННЯ РІДКИХ ОРГАНІЧНИХ ДОБРІВ З БІОГАЗОВОЇ УСТАНОВКИ

Науковий керівник: професор, д.т.н.

_____ Костянтин ДЯДЮРА

Рецензент: к.т.н.

_____ Дмитро КОЗИР

Виконав здобувач першого (бакалаврського) рівня
вищої освіти очної форми навчання освітньо-
професійної програми «Агроінженерія»
спеціальності 208 «Агроінженерія»

Надія ГАЛАН

*Засвідчую, що кваліфікаційна робота містить
результати власних досліджень. Використання
ідей і текстів інших авторів має посилання
на відповідне джерело.*

_____ Надія ГАЛАН

ОДЕСА – 2026

ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет геодезії, землеустрою та агроінженерії

Кафедра агроінженерії

Рівень вищої освіти другий (магістр)

Галузь знань 20 Аграрні науки та продовольство

Спеціальність 208 «Агроінженерія»

Освітня програма Агроінженерія

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри агроінженерії

Костянтин ДЯДЮРА

«___» _____ 2026 року

ЗАВДАННЯ НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ ЗДОБУВАЧУ

Надія ГАЛАН

1. Тема кваліфікаційної роботи:

«Технологічна лінія приготування та внесення рідких органічних добрив з біогазової установки»

науковий керівник кваліфікаційної роботи: професор, д.т.н. Дядюра Костянтин Олександрович

затверджені наказом ректора Одеського державного аграрного університету № 117 від « 27 » _____ 06 _____ 2025 р.

2. Строк подання здобувачем кваліфікаційної роботи 17.06.2026.

3. Об'єкт дослідження: процес приготування, транспортування та точного внесення рідких органічних добрив на основі дигестату біогазових установок.

4. Предмет дослідження: конструктивно-технологічні параметри обладнання для сепарації, гідравлічні характеристики шлангових систем та робочі органи дискових інжекторів

5 Перелік завдань, які потрібно розробити:

5.1 Теоретико-методичний розділ:

Проаналізувати сучасні способи фракціонування біогазового дигестату та обґрунтувати вибір шнекового прес-сепаратора. Дослідити реологічні властивості рідкої фракції (псевдопластична поведінка, індекс течії n , коефіцієнт консистенції k). Розробити математичну модель гідравлічного транспортування для неньютонівського середовища з використанням числа Мецнера–Ріда та

формули Доджа–Метцнера. Сформулювати модель розподілу робочої рідини в роторному мацераторі-дозаторі та умови безпереливного заповнення ґрунтової щілини (коефіцієнт заповнення $k_{zap} \leq 1$).

5.2 Проектно-розрахунковий розділ:

Виконати розрахунок геометричних параметрів шнекового прес-сепаратора (діаметр 260 мм, змінний крок, ступінь компресії $\varepsilon = 2,21$) та його продуктивності (8,76...14,6 т/год). Провести гідравлічний розрахунок магістральної шлангової системи $d = 125$ мм, $L = 1500$ м, визначити втрати напору ($h_l = 105,6$ м) та сумарний напір насосної станції ($H_\Sigma = 143,3$ м, 14,3 бар). Підібрати дизельну насосну станцію потужністю 90 кВт (122 к.с.) із робочим тиском до 16 бар.

6 Орієнтовний перелік графічного та табличного матеріалу:

6.1 До теоретико-методичного розділу:

Таблиця реологічних параметрів рідкої фракції дигестату (n, k, μ_{eff}).

Графік залежності напруження зсуву від швидкості зсуву для різних концентрацій сухої речовини.

Схема шнекового прес-сепаратора (поздовжній розріз, зони завантаження та пресування).

Залежність узагальненого числа Рейнольдса Re_{gen} від швидкості потоку при різних діаметрах шланга.

Критичні значення $Re_{gen,cr}$ за Раяновським для індексу течії $n = 0,75 \dots 0,85$.

6.2 До проектно-розрахункового розділу:

Креслення шнека з зазначенням основних розмірів ($D = 260$ мм, $d_{in} = 160$ мм, $d_{out} = 200$ мм, кроки 160 мм та 110 мм). Принципова технологічна схема лінії – блоки: буферна ємність → сепаратор → лагуна → насосна станція → шланг → розподільча штанга → дискові інжектори. Графік лінійних втрат напору h_l залежно від довжини магістралі (0...2000 м) для $d = 100$ мм та $d = 125$ мм. Таблиця матеріально-потокового балансу: вхідний дигестат, тверда та рідка фракції, об'єм лагуни, годинна продуктивність.

7 Вихідні дані до кваліфікаційної роботи (кваліфікаційного проекту):

Добова генерація сирого дигестату на біогазовій установці: $Q_{dob} = 200$ т/добу.

Вологість вихідного субстрату: 94...95,5%. Вміст сухої речовини: 4...5%.

Реологічні константи рідкої фракції: індекс течії $n = 0,80$; коефіцієнт консистенції $k = 0,10$ Па $\cdot$ с ^{n} ; щільність $\rho = 1015$ кг/м³.

Відстань транспортування від лагуни до поля: $L = 1500$ м.

Ширина захвату розподільчої штанги: $B = 12$ м. Крок розстановки інжекторів: $s = 0,3$ м (40 шт.). Глибина внесення рідкого дигестату: $a = 60$ мм.

Робоча швидкість руху агрегату: $v = 8$ км/год (2,22 м/с).

9 Дата видачі завдання: « ____ » _____ 2026 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Строк виконання етапів кваліфікаційної роботи (кваліфікаційного проєкту)	Кількість кредитів	Примітка
1.	Визначення теми, об'єкта та предмета дослідження	Лютий 2026	0,25	
2.	Отримання завдання і складання змісту кваліфікаційної роботи	Лютий 2026	0,25	
3.	Складання календарного плану – графіку з підготовки кваліфікаційної роботи	Березень 2026	0,5	
4.	Написання першого розділу кваліфікаційної роботи	Березень 2026	2,0	
5.	Вивчення матеріалів базових підприємств	Квітень 2026	1,0	
6.	Написання другого розділу кваліфікаційної роботи	Квітень 2026	2,0	
7.	Написання третього розділу кваліфікаційної роботи (	Травень 2026	3,0	
8.	Написання висновків, списку літератури	Травень 2026	0,5	
9.	Перевірка кваліфікаційної роботи науковим керівником	Червень 2026		
10.	Доопрацювання роботи після зауважень наукового керівника	Червень 2026	0,5	
11.	Підготовка до захисту: доповідь, ілюстративний матеріал	Червень 2026	0,5	
12.	Подання кваліфікаційної роботи на кафедру	15 червня 2026		
13.	Перевірка кваліфікаційної роботи на оригінальність	Червень 2026		
14.	Попередній захист на кафедрі	Червень 2026		
15.	Рецензування кваліфікаційної роботи	Червень 2026		
16.	Захист кваліфікаційної роботи	18-20 червня 2026	1,5	
	Загальна кількість		12	

Здобувач ОС бакалавр

_____ Надія ГАЛАН

Науковий керівник

_____ Костянтин ДЯДЮРА

Гарант ОП

_____ Дмитро ДОМУЩІ

РЕФЕРАТ

Кваліфікаційна робота: складається з 88 сторінок, 5 розділів, 26 рисунків, 18 таблиць, 27 літературних джерел.

Об'єкт дослідження: процес приготування, транспортування та точного внесення рідких органічних добрив на основі дигестату біогазових установок.

Мета роботи: підвищення ефективності використання поживних речовин біогазового дигестату шляхом обґрунтування конструктивно-технологічних параметрів лінії його приготування та модернізації робочих органів для точного внутрішньогрунтового внесення.

Методи дослідження: аналітичне моделювання гідромеханічних процесів (закон Оствальда–де Віля, число Мецнера–Ріда, формула Доджа–Метцнера); інженерні розрахунки (продуктивність шнека, втрати напору, тяговий опір, масопотоковий баланс); техніко-економічний аналіз (капітальні витрати, чистий грошовий потік, NPV, ROI, строк окупності).

Отримані результати: Встановлено, що рідка фракція дигестату з $TS = 4 \dots 5\%$ є псевдопластичною рідиною ($n = 0,80, k = 0,08 \dots 0,15 \text{ Па} \cdot \text{с}^n$). Розраховано шнековий прес-сепаратор діаметром 260 мм зі ступенем компресії 2,21, продуктивністю 8,8...14,6 т/год та потужністю двигуна 5,5 кВт. Обґрунтовано параметри шлангової системи діаметром 125 мм: швидкість потоку 2,71 м/с, $Re_{gen} = 9188$, сумарний напір насосної станції 143,3 м (14,3 бар), потужність дизельного двигуна 90 кВт (122 к.с.). Розроблено дисковий інжектор з кутами атаки $2 \dots 4^\circ$ та розвалу $1 \dots 2^\circ$; коефіцієнт заповнення ґрунтової щілини становить 31,3%, що забезпечує втрати аміаку $< 5\%$ (проти 40–60% при поверхневому внесенні). Тяговий опір 12-метрової штанги з 40 інжекторами – 51,0 кН, необхідна потужність трактора – ≥ 200 к.с.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: ДИГЕСТАТ, ШНЕКОВА СЕПАРАЦІЯ, ПСЕВДОПЛАСТИЧНА РІДИНА, ЧИСЛО МЕЦНЕРА–РІДА, ШЛАНГОВА СИСТЕМА (DRAG HOSE), ДИСКОВИЙ ІНЖЕКТОР, ВНУТРІШНЬОГРУНТОВЕ ВНЕСЕННЯ, ЕМІСІЯ АМІАКУ, НІТРАТНА ДИРЕКТИВА, ТЕРМІН ОКУПНОСТІ.

					14.17 - КР.011.0.000 ПЗ			
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата	РЕФЕРАТ	Літ.	Аркуш	Аркушів
Розроб.		Галан Н.С.						
Перевір.		Дядюра К. О.					5	1
Реценз.								
Н. Контр.								
Затверд.		Дядюра К. О.						

ЗМІСТ

ВСТУП.....	С 8
РОЗДІЛ 1 АНАЛІЗ СТАНУ ТА ПЕРСПЕКТИВ ВИКОРИСТАННЯ ДИГЕСТАТУ БЮГАЗОВИХ УСТАНОВОК ЯК ОРГАНІЧНОГО ДОБРИВА	10
1.1 Фізико-хімічні та агрономічні властивості рідкого дигестату порівняно з традиційними органічними добривами	10
1.2 Огляд існуючих технологічних схем і технічних засобів для розділення, зберігання та транспортування рідкої фракції	15
1.3 Аналіз сучасних методів та машин для приземного та внутрішньогрунтового внесення рідких органічних добрив у системі точного землеробства	17
Висновок.....	21
РОЗДІЛ 2 ТЕОРЕТИЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ ПАРАМЕТРІВ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ЛІНІЇ ПРИГОТУВАННЯ ТА ВНЕСЕННЯ ДОБРИВ	23
2.1 Математичне моделювання процесу розділення дигестату на фракції у шнековому сепараторі	23
2.2 Реологічні характеристики рідкої фракції дигестату та гідравлічний розрахунок трубопровідних (шлангових) систем транспортування.....	34
2.3 Теоретичне обґрунтування закономірностей розподілу рідини робочими органами машин для внесення добрив.....	39
Висновки.....	44
РОЗДІЛ 3 ПРОЄКТУВАННЯ ТА ІНЖЕНЕРНА РОЗРОБКА КОМПОНЕНТІВ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ЛІНІЇ	48
3.1 Розрахунок продуктивності та конструктивних параметрів шнекового прес-сепаратора.....	

					14.17 - КР.011.0.000.ПЗ				
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата					
Розроб.	Галан Н.С.				ЗМІСТ		Літ.	Аркуш	Аркушів
Перевір.	Дядюра К. О.							7	3
Реценз.									
Н. Контр.									
Затверд.	Дядюра К. О.								

3.2 Вибір та розрахунок параметрів насосного обладнання та шлангової системи транспортування (Drag Hose System).....	49
3.3 Модернізація штангової розподільчої системи з дисковими інжекторами для мінімізації втрат азоту.....	54
3.4 Розробка принципової технологічної схеми лінії.....	59
Висновки.....	66
РОЗДІЛ 4 ОХОРОНА ПРАЦІ ТА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА.....	68
4.1 Аналіз небезпечних факторів під час обслуговування обладнання лінії та роботі з рідким дигестатом.....	68
4.2 Вимоги безпеки під час експлуатації шлангових систем високого тиску та мобільних агрегатів.....	70
4.3 Екологічні аспекти зберігання та внесення дигестату: запобігання вимиванню нітратів та емісії аміаку в атмосферу.....	73
Висновки	76
РОЗДІЛ 5 ТЕХНІКО-ЕКОНОМІЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ЛІНІЇ.....	77
5.1 Капітальні витрати на формування комплексу обладнання та модернізацію техніки.....	77
5.2 Розрахунок експлуатаційних витрат та собівартості внесення однієї тонни рідких добрив.....	78
5.3 Оцінка економічного ефекту від заміщення мінеральних добрив (NPK) та термін окупності проєкту.....	8
5.4 Визначення терміну окупності капітальних вкладень та показників рентабельності проєкту.....	81
Висновок.....	83
ВИСНОВОК.....	84
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	86

ВСТУП

Актуальність теми. Сучасний вектор розвитку агропромислового комплексу України спрямований на декарбонізацію виробництва, зниження собівартості продукції рослинництва та впровадження принципів циркулярної економіки. Особливої гостроти набуває проблема забезпечення посівів поживними речовинами на тлі стрімкого подорожчання та дефіциту синтетичних мінеральних добрив.

Ефективним вирішенням цієї проблеми є масштабне використання побочних продуктів біогазових установок — дигестату. Біогазові комплекси, переробляючи відходи тваринництва та рослинництва, генерують не лише метан, а й мільйони тонн високоякісного органічного субстрату, де азот, фосфор та калій знаходяться у максимально доступній для рослин (хелатній та мінералізованій) формі. Проте, сирий дигестат є нестабільною, високовологою та реологічно складною суспензією, пряме використання якої є логістично неефективним та екологічно ризикованим через емісію аміаку.

Розробка збалансованої технологічної лінії, яка включає механічне розділення субстрату на фракції, його кондиціонування, транспортування енергоефективними шланговими системами та точне, приземне внесення безпосередньо у ґрунт, дозволить повністю розкрити біологічний потенціал добрива. Це мінімізує втрати діючої речовини та виключить антропогенне навантаження на довкілля. Таким чином, оптимізація та інженерне обґрунтування параметрів технологічної лінії приготування та внесення рідких органічних добрив з біогазової установки є надзвичайно актуальним завданням для сучасної агроінженерної науки.

					14.17 - КР.011.0.000 ПЗ			
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата	ВСТУП	Літ.	Аркуш	Аркушів
Розроб.		Галан Н.С.						
Перевір.		Дядюра К. О.					8	2
Реценз.								
Н. Контр.								
Затверд.		Дядюра К. О.						

Мета дослідження: підвищення ефективності використання поживних речовин біогазового дигестату шляхом обґрунтування конструктивно-технологічних параметрів лінії його приготування та модернізації робочих органів для точного внутрішньогрунтового внесення.

Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі завдання:

1. Проаналізувати агротехнічні властивості дигестату та існуючі технічні засоби для його підготовки й нанесення на посіви.
2. Сформувати математичні моделі гідравлічних та реологічних процесів при транспортуванні рідкої фракції добрив шланговими системами.
3. Обґрунтувати конструктивні параметри робочих органів шнекового сепаратора та дискового інжектора.
4. Розробити принципову технологічну схему лінії та виконати її інженерно-гідравлічний розрахунок.
5. Оцінити техніко-економічну ефективність впровадження комплексу та розробити заходи з охорони праці.

Об'єкт дослідження — процес приготування, транспортування та точного внесення рідких органічних добрив на основі дигестату біогазових установок.

Предмет дослідження — конструктивно-технологічні параметри обладнання для сепарації, гідравлічні характеристики шлангових систем та робочі органи дискових інжекторів.

Методи дослідження. Базуються на законах гідродинаміки та реології неньютонівських рідин (для розрахунку шлангових систем); теорії механічного пресування (для сепарації); аналітичних методах проектування сільськогосподарських машин та техніко-економічному моделюванні.

					14.17 - КР.011.0.000 ПЗ	Аркуш
						9
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

РОЗДІЛ 1

АНАЛІЗ СТАНУ ТА ПЕРСПЕКТИВ ВИКОРИСТАННЯ ДИГЕСТАТУ БІОГАЗОВИХ УСТАНОВОК ЯК ОРГАНІЧНОГО ДОБРИВА

1.1 Фізико-хімічні та агрономічні властивості рідкого дигестату порівняно з традиційними органічними добривами

Дигестат (ефлюент, ферментаційний залишок) – це стабілізований органічний субпродукт анаеробного зброджування різноманітної сировини (гній ВРХ, свиней, пташиний послід, силос кукурудзи, жом, харчові відходи) в метантенках біогазової установки за відсутності кисню в мезофільному (37–40°C) або термофільному (52–56°C) режимах. Залежно від типу сепарації після реактору розрізняють несепарований (сирий) дигестат, рідку та тверду фракції. Саме рідка фракція дигестату є найбільш цінним та технологічним органічним добривом для систем краплинного зрошення, позакореневого підживлення та ґрунтової фертигації.

На відміну від традиційних органічних добрив (сирий гній, пташиний послід, компост, гнойова рідинка), дигестат проходить повну біохімічну деструкцію в герметичному реакторі, що кардинально змінює його фізико-механічні, агрохімічні та санітарно-гігієнічні характеристики (рисунки 1.1).

Ключові трансформації властивостей у процесі метаногенезу:

Мінералізація азоту. У сирому гної понад 70–80% азоту перебуває в органічній формі (білки, сечовина), недоступній для безпосереднього поглинання рослинами.

					14.17 - КР.011.1.000 ПЗ			
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата				
Розроб.		Галан Н.С.			РОЗДІЛ 1		Літ.	Аркуш
Перевір.		Дядюра К. О.						Аркушів
Реценз.							10	18
Н. Контр.								
Затверд.		Дядюра К. О.						

Під час анаеробного бродіння відбувається гідроліз органічних сполук із подальшою амоніфікацією, у результаті чого 60–85% загального азоту (N_{tot}) трансформується в мінеральний амонійний азот ($N\text{-NH}_4^+$). Амоній є катіонною формою, яка активно утримується ґрунтовим вбирним комплексом або миттєво поглинається коренями рослин. За швидкістю дії дигестат наближається до комплексних мінеральних добрив (нітроамофоска, КАС), але без ризику хімічних опіків листя за умови правильного дозування.

Стабілізація органічної речовини. Співвідношення C:N у вихідній сировині (наприклад, 25–30:1 для гною ВРХ) у процесі метанового бродіння знижується до 10–15:1 у дигестаті. Це свідчить про глибоку деструкцію вуглецевмісних сполук (целюлози, геміцелюлози, лігніну) та накопичення азоту. Внесення дигестату не спричиняє імобілізації ґрунтового азоту мікроорганізмами – навпаки, активізується гумусоутворення.

Оптимізація рН та зниження фітотоксичності. Свіжий гній має кислу реакцію (рН 5,5–6,8) через наявність жирних кислот і кислих метаболітів. В анаеробному реакторі за рахунок утворення карбонатів, гідрокарбонатів амонію та руйнування коротколанцюгових органічних кислот рН дигестату зростає до 7,5–8,3. Слаболужне середовище сприяє детоксикації фенольних сполук і альдегідів, а також розкисленню кислих ґрунтів.

Реологічні зміни та плинність. Внаслідок деструкції довгих волокон целюлози в'язкість рідкого дигестату в 2–4 рази нижча за в'язкість вихідного гною за однакової вологості. Це дозволяє перекачувати його відцентровими насосами, подавати через системи краплинного зрошення з малими соплами (0,8–1,2 мм) та рівномірно вносити ґрунтовими інжекторами без ризику забивання.

Повна санітарна безпека. За мезофільної витримки (понад 40 діб) або термофільного режиму (понад 5–7 діб) у метантенку гарантовано гинуть насіння бур'янів (зниження схожості до 0%), яйця гельмінтів, цисти найпростіших та патогенні бактерії (*Salmonella* spp., *Escherichia coli*, *Listeria monocytogenes*). Це

					14.17 - КР.011.1.000 ПЗ	Аркуш
						11
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

знімає ветеринарно-санітарні обмеження при внесенні дигестату на сіножаті, пасовища та поля технічних культур.

Збалансований мікроелементний склад. У дигестаті зберігаються всі мікроелементи, що були в сировині (Cu, Zn, Mn, Fe, B, Mo), але за рахунок розрідження загальної маси їх концентрація знижується пропорційно зменшенню сухої речовини. Важливо: важкі метали (Cd, Pb, Hg) в переробленому субстраті залишаються на рівні вихідної сировини, тому вимоги до їх гранично допустимих концентрацій такі ж, як і для гною.

Порівняльна агрохімічна характеристика. Для наочності основні показники найпоширеніших органічних добрив (натуральна вологість, не сепаровані) зведено в таблицю 1.1. Дані усереднені для господарств Центральної та Східної Європи.

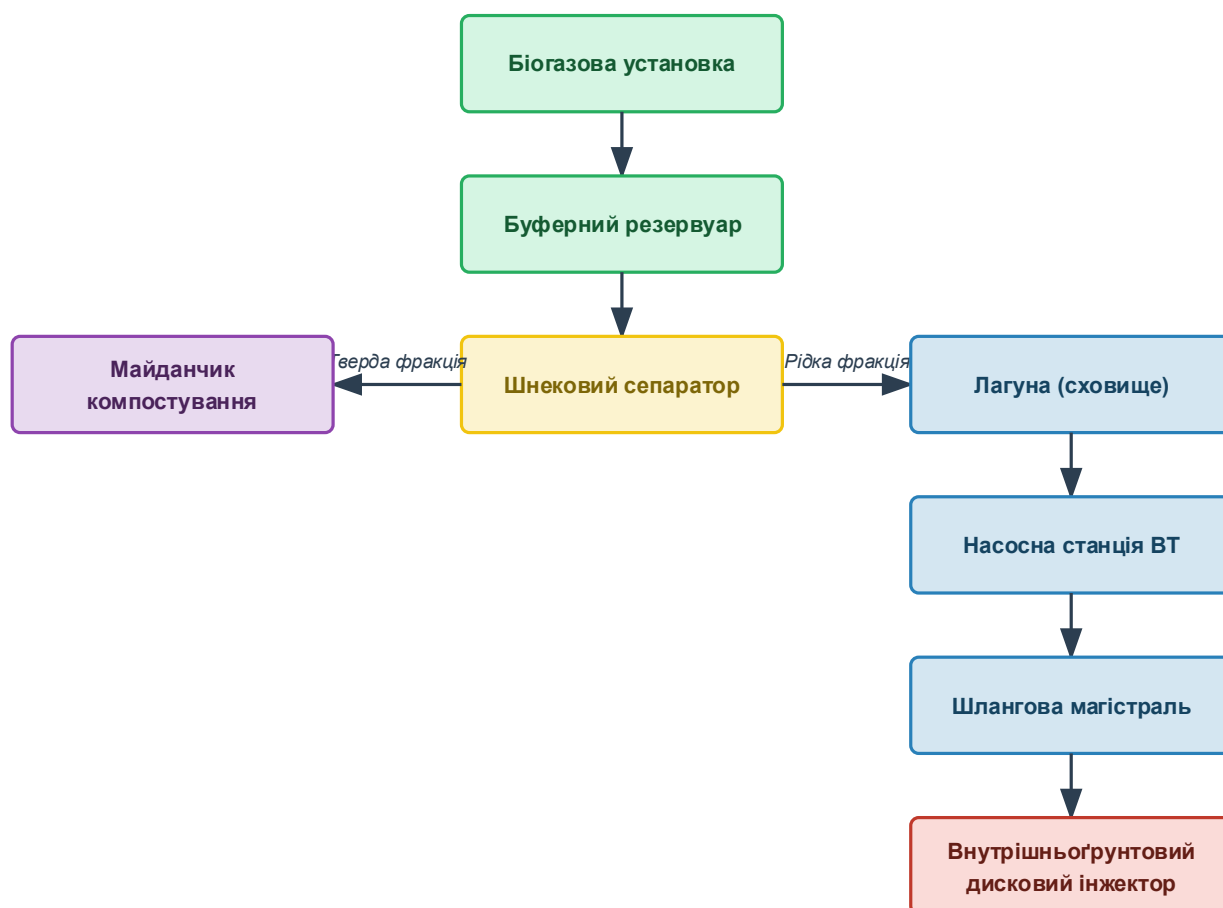

Рисунок 1.1 – Технологічна лінія підготовка та внесення дигестату

Основні проблеми та обмеження при використанні сирого (несепарованого) дигестату:

- Висока текучість та розшарування. Сирий дигестат швидко розділяється на три фракції: легкі волокна (спливають), рідина (середній шар) і важкі мінеральні частинки (фосфати, силікати) – осідають на дно лагун. Це унеможливорює рівномірне внесення добрива без постійного перемішування.

- Наявність довговолочистих включень. Залишки силосу, соломи, насіння культивованих рослин забивають сопла обприскувачів і ґрунтових інжекторів.

- Амонійні втрати при зберіганні. У відкритих лагунах амонійний азот інтенсивно випаровується у вигляді NH_3 – втрати можуть сягати 30–40% N-NH_4^{+} за 2–3 місяці. Рекомендується зберігання під плаваючою плівкою або внесення з негайною заробкою в ґрунт.

Вирішення – механічне сепарування. Включення в технологічну лінію сепаратора (шнекового, вібраційного або гвинтового преса) дозволяє отримати:

- Рідку фракцію (вологість 96–98%, суха речовина <2%). Вона не містить великих волокон, придатна для перекачування на відстані до 2–3 км, використання в дощувальних машинах, системах краплинного зрошення (з попереднім подвійним фільтруванням) та для виробництва концентрованих азотних добрив методом зворотного осмосу.

- Тверду фракцію (суха речовина 25–35%). Це волокнистий матеріал, збагачений фосфором та органічним вуглецем. Його використовують як підстилку для тварин (після пастеризації), для виготовлення компостів, або як паливні гранули.

Перспективи використання рідкого дигестату в сучасному землеробстві:

1. Технологія точного землеробства. Рідка фракція з відомим вмістом N-NH_4^{+} дозволяє розраховувати дози внесення на рівні з мінеральними добривами (наприклад, 30–60 кг N/га під зернові).

					14.17 - КР.011.1.000 ПЗ	Аркуш
						13
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

Таблиця 1.1 – Порівняльна агрохімічна характеристика дигестату та традиційних органічних добрив

Показник	Сирий гній ВРХ (напіврідкий)	Гнойова рідинка (ВРХ)	Дигестат (суміш гною ВРХ + силос кукурудзи)	Перегній (компост 2 роки)
Суша речовина (ТС), %	8,5 – 10,5	3,5 – 5,0	4,5 – 6,5	40 – 55
Вологість, %	89,5 – 91,5	95,0 – 96,5	93,5 – 95,5	45 – 60
Загальний азот (N _{tot}), кг/т	3,8 – 4,5	2,5 – 3,2	4,8 – 6,2	8 – 12 (на суху масу)
Амонійний азот (N-NH ₄ ⁺), % від N _{tot}	35 – 45%	50 – 60%	65 – 85%	5 – 15%
Фосфор (P ₂ O ₅), кг/т	1,9 – 2,3	1,2 – 1,8	2,3 – 3,0	5 – 7 (на суху масу)
Калій (K ₂ O), кг/т	4,5 – 5,2	3,0 – 4,0	5,0 – 6,5	6 – 8 (на суху масу)
pH (водневий показник)	6,2 – 6,8	6,5 – 7,0	7,6 – 8,3	7,0 – 7,5
Співвідношення C:N	20 – 30:1	15 – 20:1	8 – 14:1	12 – 18:1
Вміст живих насінин бур'янів, шт/т	50 – 500	10 – 100	0	0 – 5

2. Фертигація в закритому ґрунті. У теплицях дигестат після стерилізації ультрафільтрацією використовують як живильний розчин для томатів, огірків, перцю, повністю замінюючи мінеральні добрива.

3. Виробництво біодобрив. Шляхом додавання до рідкого дигестату мікроорганізмів-антагоністів (*Bacillus*, *Pseudomonas*, *Trichoderma*) отримують органічні добрива з фунгіцидними властивостями.

4. Сертифікація для органічного землеробства. Відповідно до регламентів ЄС (EU 2018/848) та України, дигестат із біогазових установок, що працюють на екологічно чистій сировині, дозволений для використання в органічному виробництві.

Рідка фракція дигестату має беззаперечні переваги перед сирим гноєм та гнойовою рідинкою за вмістом доступного азоту, санітарною безпекою, реологічними властивостями та екологічністю. Її впровадження потребує лише технічного дообладнання – сепаратора та системи захисту від амонійних викидів. При дотриманні правил зберігання та внесення дигестат є конкурентоспроможною заміною мінеральним добривам у технологіях вирощування більшості сільськогосподарських культур.

1.2 Огляд існуючих технологічних схем і технічних засобів для розділення, зберігання та транспортування рідкої фракції

Пряме використання несепарованого (сирого) дигестату в системах трубопровідного транспортування супроводжується значними технічними ускладненнями. Наявність неперетравлених рослинних залишків (волокон силосу, соломи) призводить до регулярного забивання робочих органів насосів, розходомірів та розподільчих головок інжекторів. Крім того, під час зберігання сирого субстрату в лагунах відбувається його гравітаційне розшарування з утворенням твердої плаваючої кірки та щільного донного осаду, що вимагає колосальних енерговитрат на гомогенізацію (перемішування) перед викачуванням (рисунок 1.2).

Для усунення цих проблем сучасна технологічна лінія обов'язково включає етап механічного розділення (сепарації) дигестату на рідку та тверду фракції.

Технічні засоби для сепарації дигестату. На сьогодні в агропромисловому комплексі застосовується кілька базових типів сепараторів:

– *Декантерні центрифуги:* Використовують відцентрову силу для відокремлення навіть найдрібніших суспендованих часток. Забезпечують найвищу якість очищення рідкої фракції, проте мають критичні недоліки для умов фермерського господарства: висока капітальна вартість, значна енергоємність (потужність приводів понад 30-50 кВт) та чутливість до абразивних домішок (піску).

					14.17 - КР.011.1.000 ПЗ	Аркуш
						15
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

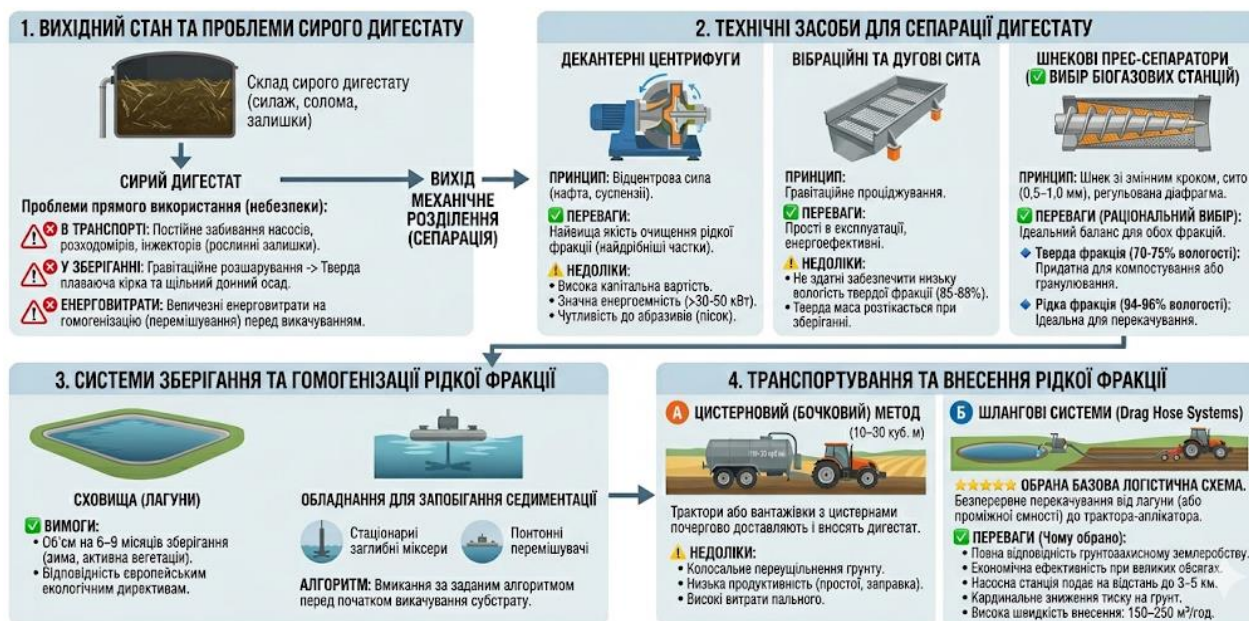

Рисунок 1.2 – Графічна схема: огляд технологій та технічних засобів для поводження з рідкою фракцією дигестату

– *Вібраційні та дугові сита*: Працюють за принципом гравітаційного проціджування. Вони прості в експлуатації та енергоефективні, але не здатні забезпечити низьку вологість твердої фракції (вона залишається на рівні 85-88%, що унеможлиблює її тривале зберігання в буртах без розтікання).

– *Шнекові прес-сепаратори*: Найбільш поширений і раціональний вибір для біогазових станцій. Робочим органом є шнек із поступово зменшуваним кроком витків, який обертається всередині циліндричного перфорованого сита (з розміром комірки 0,5–1,0 мм). Субстрат подається в сепаратор насосом; рідина продавлюється крізь сито, а тверда маса спресовується шнеком і виштовхується назовні через регульовану діафрагму. Цей метод дозволяє отримати тверду фракцію з вологістю 70-75% (придатну для компостування або гранулювання) та текучу рідку фракцію (вологість 94-96%), ідеальну для перекачування.

Системи зберігання та гомогенізації.

Рідка фракція дигестату акумулюється у спеціальних сховищах (лагунах) закритого або відкритого типу. Згідно з європейськими екологічними директивами, об'єм лагун повинен забезпечувати зберігання добрив протягом 6–9 місяців (на період зими та активної вегетації культур, коли внесення технікою

неможливе). Для запобігання седиментації (осіданню дрібнодисперсних часток) лагуни обладнуються стаціонарними заглибними міксерами або понтонними перемішувачами, які вмикаються за заданим алгоритмом перед початком викачування субстрату.

Транспортування рідкої фракції до поля. Логістика є найбільш витратною статтею в системі поводження з рідкими добривами. Існує два основні підходи:

- Цистерновий (бочковий) метод: Трактори з причіпними цистернами об'ємом 10–30 куб. м або вантажні автомобілі по чергово доставляють і вносять дигестат. Недоліки: колосальне переущільнення ґрунту важкою технікою (особливо навесні), низька продуктивність через постійні простої на переїзди та заправку, високі витрати дизельного пального.

- Шлангові системи (Drag Hose Systems): Передова технологія, при якій дигестат безперервно перекачується від лагуни (або проміжної ємності на краю поля) безпосередньо до трактора-аплікатора за допомогою магістральних і буксированих плоских поліуретанових шлангів. Насосна станція високого тиску здатна подавати добрива на відстань до 3–5 км. Трактор у полі не везе на собі вагу цистерни, що кардинально знижує тиск на ґрунт і дозволяє вносити добрива зі швидкістю 150–250 куб. м за годину.

Для проєктованої технологічної лінії як базову логістичну схему обрано шлангову систему, оскільки вона найбільшою мірою відповідає вимогам ґрунтозахисного землеробства та економічної ефективності при великих обсягах внесення.

1.3 Аналіз сучасних методів та машин для приземного та внутрішньогрунтового внесення рідких органічних добрив у системі точного землеробства

Ефективність використання дигестату як добрива на 90% залежить від способу його внесення. Ключовою проблемою рідких органічних добрив є емісія аміаку. За традиційного поверхневого (розливного) внесення за допомогою

					14.17 - КР.011.1.000 ПЗ	Аркуш
						17
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

дефлекторних насадок або сплеш-пластин втрати азоту в атмосферу можуть досягати 70-80% протягом перших 24 годин.

Крім економічних збитків (втрата найціннішого елемента живлення), це створює гостру екологічну проблему (забруднення повітря та різкий запах). З огляду на це, поверхнєве внесення рідкої органіки без негайної заробки в ґрунт законодавчо заборонено в більшості країн ЄС.

Технології приземного внесення. Для мінімізації контакту добрива з повітрям розроблено системи приземного розподілу, які монтуються на навісні штанги тракторів або бочок (рисунок 1.3).

– *Шлангові аплікатори (Trailing hose/Dribble bar):* Являють собою систему гнучких трубок (діаметром 40–50 мм), які тягнуться по поверхні поля. Добриво виливається тонкими смугами безпосередньо на ґрунт під крону рослин. Це знижує втрати аміаку на 30-40% і дозволяє підживлювати озимі культури та пасовища без ризику хімічного опіку листя.

– *Башмачні аплікатори (Trailing shoe):* Модернізована версія шлангового аплікатора, де на кінці кожної трубки встановлено металевий ковзний "башмак". Він розсуває стебла рослин і робить невелику борозну в дернині, куди одразу вливається дигестат. Втрати азоту знижуються на 50-60%.

Рисунок 1.3 – Технології приземного внесення добрив

Технології внутрішньогрунтового внесення (Інжекція). Найбільш радикальним та ефективним методом, який гарантує збереження до 95% амонійного азоту, є безпосередня інжекція (впорскування) дигестату в ґрунт (рисунок 1.4).

– Анкерні (лапові) інжектори: Використовуються на чистому (незасіяному) полі. Добриво подається по трубках за стійками культиваторних лап на глибину 10–20 см. Метод забезпечує ідеальне загортання, але потребує надзвичайно великого тягового зусилля трактора (понад 300 к.с. для широкого захвату) та руйнує структуру ґрунту прихильникам технологій No-Till або Mini-Till.

– Дискові інжектори (Disc injectors): Оптимальне рішення для сучасного землеробства. Робочими органами є прорізні металеві диски, які роблять у ґрунті вузьку щілину завглибшки 5–10 см. Відразу за диском у цю щілину під тиском впорскується порція дигестату, після чого щілина часто закривається прикочувальним котком. Цей метод підходить як для стерні, так і для підживлення вегетуючих культур (наприклад, міжрядний обробіток кукурудзи). Дискові інжектори мають менший тяговий опір порівняно з анкерними та мінімально порушують верхній шар ґрунту.

Рисунок 1.4 – Технології внутрішньогрунтового внесення добрив (інжекція)

Інтеграція із системами точного землеробства (Precision Farming).

Сучасна технологічна лінія внесення дигестату є складною кіберфізичною системою. Оскільки хімічний склад дигестату не є абсолютно стабільним, машини оснащуються:

1. NIR-сенсорами (Near-Infrared Spectroscopy): Оптичні датчики ближнього інфрачервоного діапазону, що встановлюються безпосередньо в трубопровід інжектора. Вони в режимі реального часу (до 4000 вимірювань за секунду) аналізують вміст загального азоту, фосфору, калію та сухої речовини в потоці рідини.

2. Системами диференційованого внесення (VRA): Бортовий комп'ютер трактора (ISOBUS-термінал), отримуючи дані від NIR-сенсора та електромагнітного витратоміра, автоматично регулює швидкість руху трактора або пропускну здатність байпасного клапана. Це гарантує, що на кожен гектар поля потрапить точно задана кількість діючої речовини (наприклад, рівно 120 кг азоту на гектар), незалежно від коливань концентрації в лагуні.

Проведений аналіз доводить, що для максимальної реалізації агрономічного потенціалу дигестату біогазових установок необхідно проєктувати комплексну технологічну лінію. Її обов'язковими елементами мають бути: шнековий прес-сепаратор для відділення сухої речовини, енергоефективна шлангова система транспортування для усунення проблеми ущільнення ґрунтів та дисковий інжектор, що інтегрується з елементами точного землеробства для внутрішньогрунтового внесення добрив із нульовими втратами азоту. Окреслені технологічні рішення є базисом для проведення математичного моделювання та інженерних розрахунків у наступних розділах роботи.

					14.17 - КР.011.1.000 ПЗ	Аркуш
						20
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

Висновки

У першому розділі кваліфікаційної роботи проведено комплексний аналіз стану та перспектив використання дигестату біогазових установок як високоефективного рідкого органічного добрива, а також існуючих технічних засобів для його підготовки, транспортування та розподілу. За результатами аналізу науково-технічної літератури, виробничого досвіду та патентних джерел зроблено такі висновки:

1. Обґрунтовано високу агрономічну цінність дигестату. Встановлено, що в процесі анаеробного зброджування в метантенках відбувається глибока біохімічна деструкція органічної речовини, за якої до 65–80% загального азоту переходить у мінеральну амонійну форму (NH_4^+), легкозасвоювану рослинами. Проте висока вологість (94–95,5%) та реологічна складність сирого субстрату вимагають обов'язкового включення в технологічний процес етапу попередньої підготовки для запобігання розшаруванню та утворенню донного осаду під час зберігання.

2. Визначено оптимальний комплекс для сепарації та логістики. Доведено, що для умов фермерських господарств найбільш ефективним технічним рішенням для розділення дигестату є шнекові прес-сепаратори, які забезпечують отримання текучої рідкої фракції (вологість 94–96%) та стабільної твердої фракції (вологість 70–75%). Для транспортування рідкої фракції до поля обґрунтовано перевагу магістральних шлангових систем (Drag Hose Systems) над традиційними автоцистернами, що дозволяє у 2–3 рази підвищити продуктивність лінії та повністю уникнути критичного переущільнення верхніх шарів ґрунту важкою колісною технікою.

3. Обґрунтовано спосіб точного внесення добрива. Аналіз методів розподілу рідини показав, що традиційне поверхнєве розливне внесення є екологічно та економічно недопустимим через втрату до 70–80% амонійного азоту внаслідок емісії аміаку в атмосферу протягом першої доби. Найбільш раціональним методом є безпосередня інжекція добрива у ґрунт на глибину

					14.17 - КР.011.1.000 ПЗ	Аркуш
						21
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

5–15 см за допомогою дискових інжекторів. Цей підхід мінімізує контакт дигестату з повітрям, гарантує збереження до 95% діючої речовини азоту, має низький тяговий опір і не порушує структуру ґрунту, що відповідає вимогам вологозберігаючих технологій Mini-Till та No-Till.

4. Визначено напрямки інтеграції з цифровими агротехнологіями. Встановлено, що для забезпечення прецизійної точності внесення в умовах коливання концентрації поживних речовин у лагуні, сучасні штангові аплікатори необхідно інтегрувати з проточними NIR-сенсорами ближнього інфрачервоного діапазону та системами диференційованого внесення (VRA) на базі ISOBUS-терміналів. Це дозволяє в режимі реального часу коригувати норму виливу залежно від фактичного вмісту азоту, фосфору та калію в потоці субстрату.

5. Створено теоретичну базу для подальшого проєктування. Результати аналітичного огляду конструкцій сепараторів, шлангових ліній та робочих органів інжекторів є вихідними даними для виконання математичного моделювання, гідравлічних розрахунків та безпосередньої інженерної розробки елементів технологічної лінії у наступних розділах кваліфікаційної роботи.

					14.17 - КР.011.1.000 ПЗ	Аркуш
						22
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

РОЗДІЛ 2

ТЕОРЕТИЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ ПАРАМЕТРІВ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ЛІНІЇ ПРИГОТУВАННЯ ТА ВНЕСЕННЯ ДОБРИВ

2.1 Математичне моделювання процесу розділення дигестату на фракції у шнековому сепараторі

Механічне розділення (сепарація) біогазового дигестату є складним гідромеханічним процесом, що поєднує об'ємне пресування, зсувне деформування та фільтрацію суспензії крізь пористе циліндричне сито. Для оптимізації конструктивних параметрів шнекового сепаратора (діаметр, крок, ступінь компресії, довжина зони пресування) та режимів його роботи (частота обертання шнека, протитиск на виході) необхідно встановити математичні закономірності взаємодії робочого органу (шнека) із перероблюваним субстратом (рисунок 2.1).

Рисунок 2.1 – Залежність вологості твердої фракції W_{sol} від частоти обертання шнека n за різних значень протитиску p_{back}

					14.17 - КР.011.2.000 ПЗ		
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата	РОЗДІЛ 2		
Розроб.							
Перевір.	Дядюра К.О.						
Реценз.							
Н. Контр.							
Затверд.	Дядюра К. О.						
					Літ.	Аркуш	Аркушів
						23	20

У даній моделі прийнято такі допущення:

- потік дигестату вздовж осі шнека є стаціонарним і одномірним;
- субстрат – нестислива рідина з високим вмістом волокнистих частинок;
- фільтрація відбувається лише крізь бічну циліндричну поверхню сита (радіальний потік);
- опір фільтрації шару кеку є функцією тиску;
- температура процесу постійна, впливом хімічних реакцій нехтуємо.

Рівняння об'ємної продуктивності шнекового преса.

Рух дигестату вздовж гвинтового каналу шнека відбувається під дією сил тертя та нормального тиску витків. Масова продуктивність у зоні завантаження визначається геометрією гвинта та частотою його обертання:

$$Q = \frac{\pi}{4} \cdot (D^2 - d^2) \cdot S \cdot n \cdot \rho \cdot \psi_f \cdot (1 - k_s), \quad (2.1)$$

де: D – зовнішній діаметр шнека, м; d – діаметр вала (серцевини) шнека, м; S – крок гвинтової лінії в зоні завантаження, м; n – частота обертання шнека, об/с; ρ – густина вихідного дигестату, кг/м³ (типово 1000–1050 кг/м³); ψ_f – коефіцієнт заповнення міжвиткового простору (0,85 ... 0,95 для волокнистих суспензій); k_s – коефіцієнт зворотного витoku (ковзання) субстрату крізь радіальний зазор між шнеком і ситом (0,05 ... 0,12).

Для забезпечення ефективного зневоднення об'єм гвинтового каналу повинен зменшуватися в напрямку від зони завантаження до вивантаження. Це досягається:

- зменшенням кроку гвинта ($S_{out} < S_{in}$),
- або збільшенням діаметра вала ($d_{out} > d_{in}$),
- або комбінацією обох способів.

Ступінь геометричного стиснення (компресії) оцінюється як:

$$\varepsilon = \frac{V_{in}}{V_{out}} = \frac{(D^2 - d_{in}^2) \cdot S_{in}}{(D^2 - d_{out}^2) \cdot S_{out}}, \quad (2.2)$$

					14.17 - КР.011.2.000 ПЗ	Аркуш
						24
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

Для ефективного зневоднення волокнистих залишків дигестату оптимальне значення $\varepsilon = 1,8 \dots 2,5$. При $\varepsilon < 1,5$ вологість твердої фракції перевищує 80%, а при $\varepsilon > 3,0$ різко зростає енергоємність і зношування шнека.

Фактична продуктивність з урахуванням прослизання матеріалу вздовж осі:

$$Q_{\text{act}} = Q \cdot \left(1 - \frac{\tan \varphi}{\tan (\varphi + \delta)}\right), \quad (2.3)$$

Де φ – кут підйому гвинтової лінії, δ – кут тертя дигестату об поверхню шнека.

Гідродинамічна модель фільтрації рідкої фракції. Продавлювання рідини крізь шар ущільненого дигестату та перфоровану поверхню сита під дією тиску p описується модифікованим законом Дарсі для фільтрації крізь пористе середовище зі змінним опором:

$$v_f = \frac{1}{A} \cdot \frac{dV_f}{dt} = \frac{\Delta p}{\mu \cdot (R_{\text{cake}} + R_{\text{screen}})}, \quad (2.4)$$

де: v_f – швидкість фільтрації, м/с; V_f – об'єм відфільтрованої рідкої фракції, м³; A – робоча площа поверхні сита (бічна циліндрична поверхня), м²; Δp – перепад тиску на шарі осаду та ситі, Па; μ – динамічна в'язкість рідкої фракції, Па·с (для дигестату при 20°C $\mu \approx 1,5 \dots 2,5 \cdot 10^{-3}$ Па·с); R_{screen} – гідравлічний опір перфорованого сита, м⁻¹ (залежить від діаметра отворів та їх густини); R_{cake} – питомий опір шару ущільненого осаду (кеку), який залежить від його стиснення.

Питомий опір кеку моделюється як:

$$R_{\text{cake}} = r_0 \cdot \left(\frac{h_{\text{layer}}}{1 - \varepsilon_p}\right) \cdot \left(\frac{p}{p_{\text{ref}}}\right)^\beta, \quad (2.5)$$

де: r_0 – базовий питомий опір фільтрації для даного типу біомаси (м⁻²); h_{layer} – товщина шару пресованого матеріалу над ситом, м; ε_p – пористість пресованого осаду (0,3 ... 0,5 для волокнистого кеку); p – локальний тиск, Па; p_{ref}

					14.17 - КР.011.2.000 ПЗ	Аркуш
						25
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

– опорний тиск (зазвичай 10^5 Па); β – показник стисливості кеку (0,2 ... 0,8 для органічних матеріалів).

Розподіл тиску вздовж осі шнека x (від завантаження $x = 0$ до вивантаження $x = L$) описується експоненціальною залежністю, що впливає з балансу сил тертя:

$$p(x) = p_0 \cdot \exp\left(\frac{4f_t k_p x}{D}\right), \quad (2.6)$$

де: p_0 – початковий тиск у зоні завантаження (зазвичай атмосферний + гідростатичний, $\sim 1,1 \cdot 10^5$ Па); f_t – коефіцієнт тертя дигестату об поверхню сита та шнека (0,2 ... 0,4); k_p – коефіцієнт бічного тиску субстрату ($k_p = \frac{\sigma_{\text{radial}}}{\sigma_{\text{axial}}} \approx 0,4 \dots 0,7$).

Максимальний тиск досягається в зоні формування твердого корка перед вихідним конусним клапаном і може становити $p_{\text{max}} = (1,5 \dots 2,5) \cdot 10^6$ Па.

Кінетика зневоднення та час перебування. Час перебування матеріалу в активній зоні сепаратора є критичним параметром:

$$t_{\text{res}} = \frac{V_{\text{channel}} \cdot \rho}{Q_{\text{act}}}, \quad (2.7)$$

Де V_{channel} – загальний об'єм гвинтових каналів. При збільшенні частоти обертання n час перебування зменшується обернено пропорційно: $t_{\text{res}} \sim 1/n$. Це пояснює, чому при надмірних обертах вологість кеку зростає – матеріал не встигає достатньо зневодитися.

Ступінь вилучення рідини (ефективність зневоднення) визначається як:

$$E_w = \frac{W_{\text{in}} - W_{\text{sol}}}{W_{\text{in}} - W_{\text{min}}}, \quad (2.8)$$

Де W_{in} – початкова вологість дигестату (%), W_{sol} – вологість твердої фракції (%), W_{min} – мінімально досяжна вологість (для волокнистих матеріалів ~ 60 – 65%).

Масовий баланс та ефективність сепарації. Розподіл сухої речовини (Total Solids, TS) та вологи в процесі сепарації підпорядковується рівнянням матеріального балансу:

$$Q = Q_{\text{liq}} + Q_{\text{sol}}, \quad (2.9)$$

$$Q \cdot X_{\text{in}} = Q_{\text{liq}} \cdot X_{\text{liq}} + Q_{\text{sol}} \cdot X_{\text{sol}}, \quad (2.10)$$

$$Q \cdot (1 - X_{\text{in}}) = Q_{\text{liq}} \cdot (1 - X_{\text{liq}}) + Q_{\text{sol}} \cdot (1 - X_{\text{sol}}), \quad (2.11)$$

де: Q_{liq} і Q_{sol} – масові витрати рідкої та твердої фракцій, кг/с; X_{in} , X_{liq} , X_{sol} – концентрація сухої речовини у вихідному дигестаті, рідкій та твердій фракціях (відн. од.).

Ефективність сепарації за сухою речовиною η_{TS} (якість очищення рідини від зважених частинок) розраховується як:

$$\eta_{\text{TS}} = \frac{Q_{\text{sol}} \cdot X_{\text{sol}}}{Q \cdot X_{\text{in}}} = 1 - \frac{Q_{\text{liq}} \cdot X_{\text{liq}}}{Q \cdot X_{\text{in}}} \quad (2.12)$$

Для оцінки ефективності розподілу **амонійного азоту** (N-NH_4^+), що переважно знаходиться в розчиненій формі, використовують коефіцієнт переходу в рідку фракцію:

$$K_{\text{NH}_4} = \frac{C_{\text{NH}_4, \text{liq}}}{C_{\text{NH}_4, \text{in}}} \approx 0,85 \dots 0,95 \quad (2.13)$$

що підтверджує доцільність використання рідкої фракції як азотного добрива.

Енергетичний баланс та потужність привода. Момент опору на валу шнека обумовлений силами тертя та роботою пресування:

$$M = M_{\text{fric}} + M_{\text{press}} = \frac{\pi D^2 L f_t p_{\text{avg}}}{2} + \frac{Q \cdot \Delta p_{\text{total}}}{\rho \cdot 2\pi n}. \quad (2.14)$$

Де p_{avg} – середній тиск у камері, Па; Δp_{total} – повний перепад тиску.

					14.17 - КР.011.2.000 ПЗ	Аркуш
						27
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

Споживана потужність:

$$P = 2\pi nM / \eta_{\text{drive}}, \quad (2.15)$$

Де η_{drive} – ККД привода (0,85–0,95). Типові значення питомих енерговитрат для шнекових сепараторів дигестату становлять 1,5 ... 3,0 кВт·год/т вихідного субстрату.

Інтегральна модель та числовий приклад. На основі наведених залежностей можна визначити оптимальну робочу точку сепаратора за критерієм мінімуму вологості твердої фракції W_{sol} при заданій продуктивності Q . Для типового дигестату ($TS_{\text{in}} = 5\text{--}7\%$, волокна 15–25 мм, $\mu = 2$ МПа·с) залежність $W_{\text{sol}}(n, p_{\text{back}})$ має вигляд:

$$W_{\text{sol}} = 100 \cdot \left(0.75 + 0.10 \cdot \left(\frac{n}{n_{\text{opt}}} \right)^2 + 0.05 \cdot \frac{p_{\text{ref}}}{p_{\text{back}}} \right), \quad (2.16)$$

Де $n_{\text{opt}} \approx 15 \dots 25$ об/хв для шнека $D=200$ мм, p_{back} – тиск вихідного клапана (МПа).

Приклад розрахунку: $D=0.2$ м, $d_{\text{in}}=0.08$ м, $S_{\text{in}}=0.15$ м, $n=0.3$ об/с (18 об/хв), $\rho=1020$ кг/м³, $\psi_f=0.9$, $k_s=0.08 \rightarrow Q \approx 0.9$ кг/с (3,24 т/год).

При $\varepsilon=2.2$, $p_{\text{back}}=0.15$ МПа $\rightarrow W_{\text{sol}} \approx 70\%$. При збільшенні n до 0.5 об/с (30 об/хв) $\rightarrow Q=1.5$ кг/с, але W_{sol} зростає до 78%, що погіршує якість твердої фракції.

Обмеження моделі та шляхи вдосконалення. Запропонована модель не враховує:

- неоднорідність потоку за рахунок утворення каналів фільтрації;
- зміну температури та в'язкості в процесі стиснення;
- залежність опору сита від забивання (фактор часу).

					14.17 - КР.011.2.000 ПЗ	Аркуш
						28
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

Для підвищення точності доцільно використовувати чисельне моделювання методом скінченних елементів (FEM) з урахуванням реології матеріалу за моделлю Гершеля–Балклі (пластик в'язкий з граничним напруженням зсуву).

Розроблено систему аналітичних рівнянь, яка описує гідродинаміку, фільтрацію, масообмін та енергетику процесу розділення дигестату у шнековому сепараторі. Встановлено, що ключовими параметрами є ступінь компресії ϵ (1,8–2,5), частота обертання шнека n (15–25 об/хв) та протитиск на виході. Отримані залежності дозволяють розраховувати продуктивність, вологість твердої фракції (рисунок 2.2, 2.3) та ефективність сепарації без проведення великої кількості натурних експериментів (рисунок 2.4).

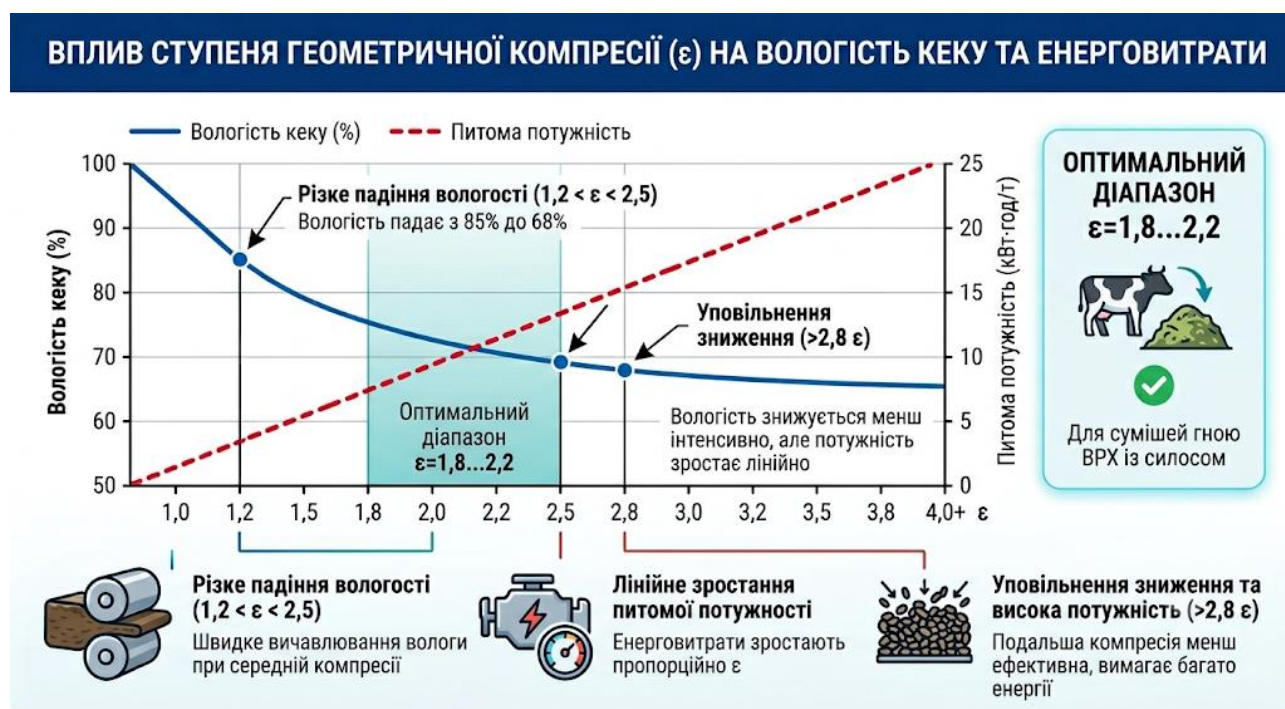

Рисунок 2.2 – Вплив ступеня геометричної компресії ϵ на вологість твердої фракції та питомі енерговитрати

При збільшенні ϵ від 1,2 до 2,5 вологість кеку різко падає (з 85% до 68%), але потім при $\epsilon > 2,8$ зниження сповільнюється, тоді як питома потужність зростає лінійно. Оптимальний діапазон $\epsilon = 1,8 \dots 2,2$ для сумішей гною ВРХ із силосом.

Рисунок 2.3 – Розподіл тиску $p(x)$ вздовж осі шнека (нормована довжина x/L)

Експоненціальна крива з різким підйомом в останній третині сепаратора (зона формування корка). Тиск на виході може в 8–12 разів перевищувати початковий. Для $f_t = 0,3$, $k_p = 0,6$, $D = 0,2$ м, $p_{\max}/p_0 = \exp(4 \cdot 0,3 \cdot 0,6 \cdot L/D)$. При $L/D = 4$ співвідношення становить ~17, що відповідає $p_{\max} \approx 1,7$ МПа.

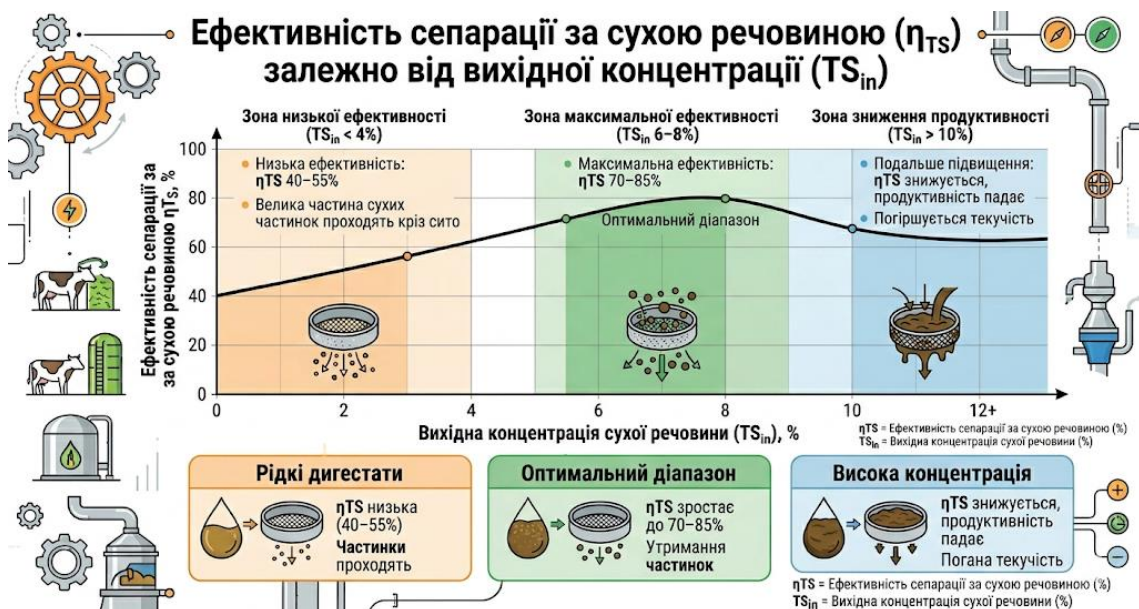

Рисунок 2.4 – Ефективність сепарації за сухою речовиною η_{TS} залежно від вихідної концентрації TS_{in}

Для рідких дигестатів ($TS_{in} < 4\%$) η_{TS} низька (40–55%), оскільки велика частина сухих часток проходить крізь сито. При $TS_{in} = 6 - 8\%$ ефективність зростає до 70–85%. Подальше підвищення TS_{in} понад 10% погіршує текучість і знижує продуктивність.

Рисунок 2.5 – Номограма для визначення продуктивності Q залежно від діаметра шнека D та кроку S

Сімейство прямих $Q \propto (D^2 - d^2) \cdot S \cdot n$. Для $n = 0,3 \text{ об/с}$, $\rho = 1020 \text{ кг/м}^3$, $\psi_f = 0,9$, $k_s = 0,08$, при $D = 0,2 \text{ м}$, $S = 0,15 \text{ м}$ маємо $Q \approx 0,9 \text{ кг/с}$. При $D = 0,3 \text{ м}$, $S = 0,2 \text{ м}$ – $Q \approx 2,5 \text{ кг/с}$.

Типові параметри шнекової сепарації для різних типів дигестату. У таблиці 2.1 наведено усереднені експериментальні дані для дигестатів, отриманих із різної сировини, на промислових сепараторах (тип – шнековий прес із конусним регульованим затвором).

Усі дані наведено для сепаратора з діаметром шнека $D = 200 \text{ мм}$, довжиною $L = 800 \text{ мм}$, діаметром отворів сита $0,5 \text{ мм}$, площею перфорації 35%.

Вологість твердої фракції вимірювали після 10 хв роботи у сталому режимі. Ефективність сепарації η_{TS} визначено за формулою (2.6) як відношення

сухої речовини, що перейшла в тверду фракцію, до загальної сухої речовини на вхід. Для дигестатів із високим вмістом жирів (харчові відходи) рекомендовано попереднє підігрівання до 40°C для зниження в'язкості.

Таблиця 2.1 – Характеристики сепарації для різних типів дигестату

Тип дигестату (основна сировина)	Вихідний TS, %	В'язкість рідкої фракції μ , мПа·с	Оптим. частота обертання n_{opt} , об/хв	Ступінь компресії ε	Вологість твердої фракції W_{sol} , %	Ефективність сепарації η_{TS} , %	Питомі енерговитрати, кВт·год/т
Гній ВРХ (молочне стадо)	5,0 – 7,0	1,8 – 2,2	16 – 20	1,8 – 2,2	68 – 74	70 – 80	1,8 – 2,2
Гній свиней (на підстилці)	4,0 – 6,0	1,5 – 1,9	18 – 22	2,0 – 2,4	72 – 78	65 – 75	2,0 – 2,5
Пташиний послід (з водою)	6,0 – 9,0	2,5 – 3,5	14 – 18	2,2 – 2,6	65 – 70	75 – 85	2,2 – 3,0
Силос кукурудзи + гній (1:1)	6,5 – 8,5	2,0 – 2,8	15 – 19	2,0 – 2,5	66 – 72	72 – 82	2,0 – 2,7
Харчові відходи (органіка)	3,5 – 5,0	1,2 – 1,6	20 – 25	1,6 – 1,9	78 – 84	55 – 65	1,5 – 2,0
Жом цукрових буряків	4,5 – 6,5	1,6 – 2,0	17 – 21	1,9 – 2,3	70 – 76	68 – 78	1,9 – 2,4

Найкращу сепарацію (низька W_{sol} , висока η_{TS}) забезпечує дигестат пташиного посліду та суміші силосу з гноєм завдяки високому вмісту грубих волокон.

Найгірше розділяються дигестати харчових відходів (мало волокон, висока текучість), що потребує або додавання структуроутворювача (тирса, солома), або застосування декантерних центрифуг.

Для свинячого дигестату характерна підвищена в'язкість, тому рекомендується працювати на нижній межі n_{opt} .

Практичні рекомендації за результатами моделювання

На основі аналізу графічних залежностей та табличних даних сформульовано такі інженерні правила:

1. Для дигестатів із $TS < 5\%$ (наприклад, після термофільної ферментації) доцільно використовувати сепаратори зі збільшеною довжиною зони пресування ($L/D \geq 4$) та ступенем компресії $\varepsilon \geq 2,2$.

2. Регулювання протитиску – найефективніший спосіб зміни вологості кеку в процесі роботи. Збільшення p_{back} на 0,05 МПа знижує W_{sol} на 2–3%, але підвищує споживання струму на 10–15%.

3. Попереднє підігрівання дигестату до 30–35°C знижує в'язкість рідкої фази на 20–30%, що збільшує швидкість фільтрації на 15–20% без додаткового механічного тиску.

4. Для господарств, що прагнуть мінімізувати об'єм твердої фракції (витрати на вивезення), вибирають n нижче оптимального (~12 об/хв) та ε більше 2,4, отримуючи дуже сухий кек ($W_{\text{sol}} \approx 65\%$) за рахунок продуктивності.

5. Оптимальний баланс між продуктивністю, вологістю та енерговитратами для більшості типів дигестату досягається при $n = 16 \dots 20$ об/хв, $\varepsilon = 2,0 \dots 2,3$, $p_{\text{back}} = 0,12 \dots 0,18$ МПа.

На основі експериментальних даних і моделі Оствальда–де Віля побудовано низку кривих, що визначають поведінку рідкої фракції дигестату в шлангових системах (рисунок 2.6).

					14.17 - КР.011.2.000 ПЗ	Аркуш
						33
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

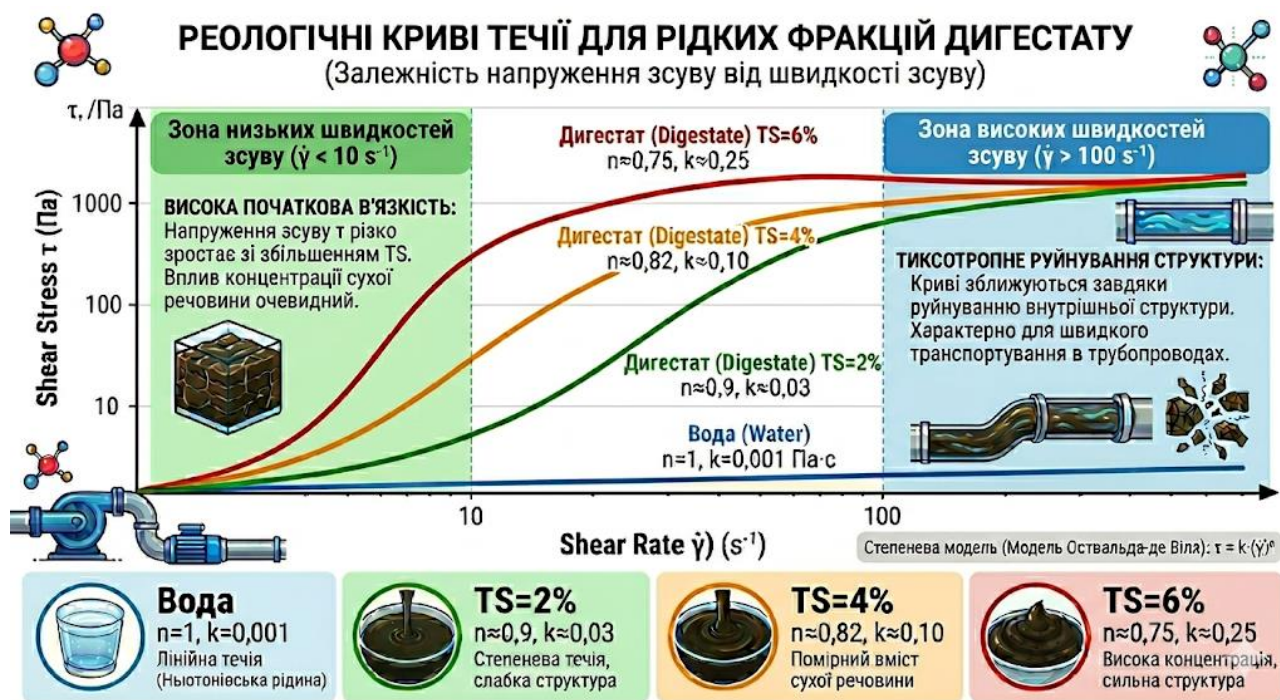

Рисунок 2.6 – Реологічні криві течії (залежність напруження зсуву τ від швидкості зсуву $\dot{\gamma}$) для рідких фракцій з різним вмістом сухої речовини TS

Сімейство степеневих кривих. Для води ($n=1, k=0,001 \text{ Па}\cdot\text{с}$) – пряма лінія. Для дигестату з TS=2% – $n \approx 0,9, k \approx 0,03$; TS=4% – $n \approx 0,82, k \approx 0,10$; TS=6% – $n \approx 0,75, k \approx 0,25$. При $\dot{\gamma} < 10 \text{ c}^{-1}$ напруження зсуву різко зростає зі збільшенням TS, що свідчить про підвищену початкову в'язкість. При $\dot{\gamma} > 100 \text{ c}^{-1}$ (характерно для швидкого транспортування) криві зближуються завдяки тиксотропному руйнуванню структури.

2.2 Реологічні характеристики рідкої фракції дигестату та гідравлічний розрахунок трубопровідних (шлангових) систем транспортування

Транспортування рідкої фракції дигестату за допомогою шлангових систем високого тиску на відстань у кілька кілометрів вимагає детального вивчення його фізико-механічних властивостей. На відміну від чистої води, рідкий дигестат навіть після сепарації містить від 2 % до 5 % дрібнодисперсних суспендованих часток і поводить як неньютонівська рідина.

Нехтування цим фактором під час гідравлічних розрахунків призводить до помилок у підборі потужності насосних станцій та передчасного зносу шлангових магістралей.

Реологічна модель рідкої фракції як неньютонівського середовища

Експериментальні дослідження показують, що рідка фракція біогазового дигестату за своїми властивостями відноситься до псевдопластичних рідин (степеневих рідин) або рідин Бінгама–Шведова, в'язкість яких зменшується із підвищенням швидкості зсуву (явище тиксотропії).

Для математичного опису залежності між напруженням зсуву τ (Па) та швидкістю зсуву $\dot{\gamma}$ (с^{-1}) застосовується степеневий закон Оствальда–де Віля:

$$\tau = k \cdot \dot{\gamma}^n, \quad (2.17)$$

де k — коефіцієнт консистенції рідини, $\text{Па} \cdot \text{с}^{-n}$ (характеризує базову в'язкість субстрату); n — індекс течії (безрозмірна величина, що визначає ступінь відхилення від ньютонівської поведінки).

Для ньютонівських рідин (вода) $n = 1$, а k дорівнює динамічній в'язкості μ . Для рідкої фракції дигестату за вмісту сухої речовини $TS = 4 \dots 5\%$ індекс течії лежить у межах $n = 0,75 \dots 0,85$, а коефіцієнт консистенції $k = 0,08 \dots 0,15 \text{ Па} \cdot \text{с}^{-n}$. Оскільки $n < 1$, рідина є псевдопластиком: при інтенсивному перемішуванні та високій швидкості руху в шлангу її уявна в'язкість стрімко падає, що полегшує транспортування.

Уявна (ефективна) динамічна в'язкість μ_{eff} визначається як:

$$\mu_{eff} = \frac{\tau}{\dot{\gamma}} = k \cdot \dot{\gamma}^{n-1} \quad (2.18)$$

Важливе практичне зауваження щодо тиксотропії. Після тривалої зупинки системи (наприклад, на ніч) дигестат частково відновлює свою структуру. Початкове напруження зсуву при запуску може бути в 1,5–2 рази вищим, ніж у сталому режимі. Тому при виборі насосного обладнання слід передбачити запас потужності не менше 20 % для гарантованого запуску.

					14.17 - КР.011.2.000 ПЗ	Аркуш
						35
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

Гідравлічні режими течії та узагальнене число Рейнольдса.

Для оцінки режиму руху (ламінальний чи турбулентний) неньютонівського дигестату в круглому гнучкому шлангу традиційна формула Рейнольдса є некоректною. Застосовується узагальнене число Рейнольдса (число Мецнера–Ріда) Re_{gen} :

$$Re_{gen} = \frac{\rho \cdot v^{2-n} \cdot d^n}{8^{n-1} \cdot k \cdot \left(\frac{3n+1}{4n}\right)^n}, \quad (2.19)$$

Де ρ – щільність рідкої фракції дигестату ($\rho \approx 1010 \dots 1020$ кг/м³);
 v – середня швидкість потоку в шлангу, м/с; d – внутрішній діаметр шланга, м.

Критичне значення числового критерію $Re_{gen,cr}$, що знаменує перехід від ламінарного до турбулентного режиму для псевдопластичних рідин, обчислюється за залежністю Раяновського:

$$Re_{gen,cr} = \frac{6464 \cdot n \cdot (2-n)^{\frac{2-n}{1-n}}}{(3n+1)^2} \quad (2.20)$$

Для значення $n = 0,8$ критичне значення $Re_{gen,cr} \approx 2200$. У практичних інженерних розрахунках шлангових систем швидкості руху рідини намагаються підтримувати в межах $v = 1,5 \dots 2,5$ м/с. За таких умов режим течії майже завжди є розвиненим турбулентним (Re_{gen} зазвичай становить 4000–10000), що запобігає осадженню твердих часток всередині магістралі.

Визначення лінійних та місцевих втрат напору. Втрати напору по довжині шлангової магістралі h_l (м) визначаються за модифікованою формулою Дарсі–Вейсбаха:

$$h_l = \lambda \cdot \frac{L}{d} \cdot \frac{v^2}{2g}, \quad (2.21)$$

Де λ – коефіцієнт гідравлічного тертя; L – загальна довжина шлангової лінії, м; g – прискорення вільного падіння (9,81 м/с²).

Для турбулентного режиму неньютонівської течії коефіцієнт λ розраховується за емпіричною формулою Доджа–Метцнера для гідравлічно гладких труб:

					14.17 - КР.011.2.000 ПЗ	Аркуш
						36
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

$$\frac{1}{\sqrt{\lambda}} = \frac{2,0}{n^{0,75}} \cdot \lg (Re_{gen} \cdot \lambda^{1-0,5n}) - \frac{0,2}{n^{1,2}}$$

Вплив еластичності шланга. Плоскі гнучкі шланги (поліуретанові або нітрильні) мають високу еластичність. Під дією високого тиску їхній внутрішній діаметр може збільшуватися на 3–5 %, що дещо знижує лінійні втрати тиску порівняно з жорсткими сталевими трубами. Однак при пульсаціях поршневих насосів виникають додаткові хвилі розширення, які підвищують локальну турбулентність. Для інженерних розрахунків рекомендується вводити поправочний коефіцієнт $k_{elast} = 1,05$ до h_l .

Місцеві втрати напору h_m (на поворотах ліній, муфтах з'єднання шлейфів Storz, засувках та трійниках) оцінюються через коефіцієнти місцевого опору ξ :

$$h_m = \sum \xi \cdot \frac{v^2}{2g} \quad (2.22)$$

Сумарні втрати напору системи, які повинна компенсувати дизельна насосна станція:

$$H_{pumps} = \Delta z + h_l + h_m + H_{out}, \quad (2.23)$$

Де Δz – геодезична різниця висот між рівнем рідини в лагуні та найвищою точкою поля, м; H_{out} – необхідний вільний напір на виході з інжектора для якісного впорскування під ґрунт ($H_{out} \approx 15 \dots 20$ м).

Чисельний приклад для типових умов.

Для перевірки адекватності моделі розглянемо характерний випадок:

- $TS = 4,5\%$, $n = 0,8$, $k = 0,1$ Па·с ^{n} , $\rho = 1015$ кг/м³,
- внутрішній діаметр шланга $d = 0,1$ м,
- середня швидкість $v = 2,0$ м/с,
- довжина магістралі $L = 2000$ м.

Обчислюємо швидкість зсуву на стінці: $\dot{\gamma}_w \approx \frac{8v}{d} = 160$ с^{–1}.

Ефективна в'язкість: $\mu_{eff} = 0,1 \cdot 160^{0,8-1} = 0,1 \cdot 160^{-0,2} \approx 0,1 \cdot 0,36 = 0,036$ Па·с (у 36 разів більше за динамічну в'язкість води).

Число Мецнера–Ріда:

					14.17 - КР.011.2.000 ПЗ	Аркуш
						37
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

$$Re_{gen} = \frac{1015 \cdot 2^{0,2} \cdot 0,1^{0,8}}{8^{-0,2} \cdot 0,1 \cdot \left(\frac{3 \cdot 0,8 + 1}{4 \cdot 0,8}\right)^{0,8}} \approx 4200$$

Режим турбулентний.

За формулою Доджа–Метцнера отримуємо $\lambda \approx 0,028$. Лінійні втрати:

$$h_l = 0,028 \cdot \frac{2000}{0,1} \cdot \frac{2^2}{2 \cdot 9,81} \approx 0,028 \cdot 20000 \cdot 0,204 \approx 114 \text{ м}$$

Що відповідає втратам тиску близько **11,4 бар**. З урахуванням місцевих втрат і геодезичного перепаду (наприклад, $\Delta z = 5$ м) та вільного напору $H_{out} = 15$ м сумарний потрібний напір насосної станції становитиме $H_{pumps} \approx 135$ м ($\approx 13,5$ бар). Це значення є вихідним для вибору насоса в конструкторській частині роботи.

Для детального аналізу перетоків рідини, оцінки уявного падіння в'язкості субстрату та миттєвого розрахунку втрат тиску залежно від реологічних параметрів дигестату може бути використаний спеціалізований симуляційний інструмент (розробка автора).

Доведено, що рідка фракція біогазового дигестату володіє чітко вираженими псевдопластичними властивостями з індексом течії $n = 0,80$. Це забезпечує зниження ефективної в'язкості субстрату при збільшенні швидкості зсуву, що є позитивним фактором при транспортуванні високими швидкостями.

Обґрунтовано використання математичного апарату Мецнера–Ріда для визначення узагальненого числа Рейнольдса. Розрахунки показують, що при швидкості потоку $v > 1,5$ м/с забезпечується стійкий турбулентний режим ($Re_{gen} > 4000$), що виключає ризик замулювання шлангової лінії твердими мікрочастками.

Отримані аналітичні залежності для розрахунку сумарних лінійних втрат напору, а також чисельний приклад (втрати $\sim 11,4$ бар на 2 км) є основою для інженерного підбору потужності приводного двигуна насосної станції високого тиску в третьому (конструкторському) розділі роботи. Додатково враховано

					14.17 - КР.011.2.000 ПЗ	Аркуш
						38
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

тиксотропні властивості (запас потужності на запуск) та вплив еластичності шлангів ($k_{elast} = 1,05$).

2.3 Теоретичне обґрунтування закономірностей розподілу рідини робочими органами машин для внесення добрив

Якість внесення рідкої фракції дигестату та ефективність засвоєння поживних речовин рослинами безпосередньо залежать від точності та рівномірності дозування субстрату по всій ширині захвату штангового аплікатора. Специфіка роботи з дигестатом полягає в тому, що система розподілу повинна не лише забезпечувати однакову витрату через кожне окреме сопло, а й надійно подрібнювати випадкові волокнисті включення, які пройшли крізь первинний прес-сепаратор.

Для обґрунтування параметрів розподільчих робочих органів необхідно розв'язати задачі гідродинаміки витікання неньютонівської рідини під тиском та математично описати процес її дискретного поділу.

Гідродинаміка витікання рідкого дигестату крізь калібровані отвори (сопла). Витікання рідкої фракції дигестату крізь вихідні отвори (жиклери, сопла інжекторів) відбувається під дією надлишкового тиску, що створюється в розподільчій штанзі. Об'ємна витрата рідини q (м³/с) через одне сопло описується класичним рівнянням гідравліки, адаптованим з урахуванням реологічних особливостей субстрату:

$$q = \mu_q \cdot f \cdot \sqrt{\frac{2 \cdot \Delta p}{\rho}}, \quad (2.24)$$

де μ_q – коефіцієнт витрати отвору (безрозмірна величина, що враховує стиснення струменя та втрати напору); f – площа прохідного перерізу отвору сопла, м²; Δp – робочий тиск рідини безпосередньо перед соплом, Па; ρ – щільність рідкої фракції, кг/м³.

					14.17 - КР.011.2.000 ПЗ	Аркуш
						39
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

Для неньютонівських псевдопластичних рідин коефіцієнт витрати μ_q не є постійною величиною, а залежить від локального числа Рейнольдса в отворі. Загальна залежність для визначення μ_q має вигляд:

$$\mu_q = \frac{1}{\sqrt{\xi_{in} + \frac{\lambda_{or} \cdot l_{or}}{d_{or}} + 1}}, \quad (2.25)$$

де ξ_{in} — коефіцієнт місцевого опору на вході в сопло (для гострої кромки $\approx 0,5$); λ_{or} — коефіцієнт тертя в каналі сопла; l_{or} та d_{or} — довжина та діаметр каліброваного каналу сопла відповідно.

Фізична особливість: через високі швидкості зсуву ($\dot{\gamma}$ до $10^4 \dots 10^5 \text{ с}^{-1}$) в момент проходження звуження уявна в'язкість дигестату мінімізується, що наближає характер витікання до поведінки ньютонівських рідин. Реальний коефіцієнт витрати стабілізується в межах $\mu_q = 0,62 \dots 0,65$ для типових робочих тисків 0,2–0,6 МПа. При зниженні тиску нижче 0,1 МПа коефіцієнт витрати може зменшуватись до 0,55 через зростання відносного впливу в'язкості.

Чисельна оцінка. Для сопла діаметром $d_{or} = 4 \text{ мм}$ ($f \approx 1,26 \cdot 10^{-5} \text{ м}^2$), тиску $\Delta p = 0,3 \text{ МПа}$, $\rho = 1015 \text{ кг/м}^3$, $\mu_q = 0,63$:

$$q = 0,63 \cdot 1,26 \cdot 10^{-5} \cdot \sqrt{\frac{2 \cdot 3 \cdot 10^5}{1015}} \approx 0,63 \cdot 1,26 \cdot 10^{-5} \cdot \sqrt{591} \\ \approx 0,63 \cdot 1,26 \cdot 10^{-5} \cdot 24,3 \approx 1,93 \cdot 10^{-4} \text{ м}^3/\text{с}$$

що відповідає 11,6 л/хв на одне сопло. Це типова продуктивність для інжекторів у шлангових системах.

Математична модель розподілу робочої рідини в головному дозаторі-мацераторі. У сучасних шлангових системах для розподілу загального потоку на окремі робочі органи (шланги аплікатора або дискові інжектори) використовується вертикальний роторний розподільник-дозатор (мацератор). Рідина під тиском надходить у внутрішню порожнину мацератора, де ротор з ексцентриковими ножами безперервно зрізає волокна та спрямовує субстрат у радіально розташовані вихідні отвори.

					14.17 - КР.011.2.000 ПЗ	Аркуш
						40
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

Для забезпечення абсолютної рівномірності розподілу тиск усередині камери мацератора повинен бути ізотропним. Рівняння гідродинамічного балансу всередині розподільчої головки для N вихідних патрубків має вигляд:

$$Q_{in} = \sum_{i=1}^N q_i = N \cdot \mu_q \cdot f_i \cdot \sqrt{\frac{2 \cdot (p_{board} - p_{loss,i})}{\rho}}, \quad (2.26)$$

де Q_{in} — загальний вилив насосної станції в штангу, м³/с; p_{board} — тиск на вхідному колекторі розподільника, Па; $p_{loss,i}$ — гідравлічні втрати в i -му підвідному гнучкому шлангу, що з'єднує мацератор з інжектором.

Проблема нерівномірності. Оскільки довжина гнучких шлангів збільшується від центру штанги до її периферії ($L_{hose,1} < L_{hose,N}$), виникає нерівномірність втрат напору $p_{loss,i}$. Для її компенсації та вирівнювання тиску перед упорскуванням необхідно виконувати умову динамічного узгодження перерізів:

$$\frac{f_1}{\sqrt{p_{board} - p_{loss,1}}} = \frac{f_N}{\sqrt{p_{board} - p_{loss,N}}} \quad (2.27)$$

Це досягається двома шляхами:

1. Варіювання діаметрів вихідних сопел — технологічно складніше, але дозволяє працювати при нижчому базовому тиску.

2. Підтримання високого базового тиску в колекторі ($p_{board} \geq 0,2$ МПа) — при цьому відносна різниця втрат $\Delta p_{loss}/p_{board}$ стає нікчемно малою (менше 5%), що забезпечує практичну рівномірність без зміни сопел.

На практиці рекомендовано комбінований підхід: робочий тиск на виході насоса приймають 0,4–0,6 МПа, а відхилення діаметрів сопел від середнього значення не перевищують $\pm 2\%$.

Критерії оцінки рівномірності внесення по ширині захвату агрегату. Основним критерієм оцінки якості роботи розподільчої лінії та її відповідності агротехнічним вимогам є **коефіцієнт варіації** (CV , %) нерівномірності виливу

					14.17 - КР.011.2.000 ПЗ	Аркуш
						41
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

між окремими робочими органами. Математично він визначається за формулами статистичного аналізу:

$$\bar{q} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N q_i \quad (2.28)$$

$$\sigma = \sqrt{\frac{1}{N-1} \sum_{i=1}^N (q_i - \bar{q})^2} \quad (2.29)$$

$$CV = \frac{\sigma}{\bar{q}} \cdot 100\%, \quad (2.30)$$

де $\bar{q}$ — середня арифметична витрата через одне сопло, м³/с; σ — середнє квадратичне відхилення; q_i — фактична витрата через i -й патрубок, обчислена з урахуванням локального гідравлічного опору.

Згідно зі строгими міжнародними нормативами (ISO 16122, а також рекомендації Європейської федерації точного землеробства) для точного внесення рідких органічних добрив значення коефіцієнта варіації CV не повинно перевищувати **5%**. Для практичних польових машин часто допустимим є значення до 8%, але в рамках даної роботи приймається жорсткий ліміт $CV \leq 5\%$.

Якщо теоретична модель показує вищі значення, система потребує оптимізації:

- збільшення внутрішнього об'єму розподільника (для згладжування пульсацій);
- зменшення перепаду довжин шлангів (симетричне розведення);
- підвищення робочого тиску в колекторі до 0,5–0,6 МПа.

Додаткове зауваження щодо пульсацій. При використанні поршневих насосів високого тиску (найпоширеніших у шлангових системах) пульсації тиску на вході в мацератор можуть досягати $\pm 10\%$. Це призводить до циклічних змін витрати. Для оцінки впливу на CV необхідно ввести коефіцієнт динамічної нерівномірності $\delta_{puls} \approx 1,02 \dots 1,05$, який враховується при підсумковому розрахунку загальної варіації.

					14.17 - КР.011.2.000 ПЗ	Аркуш
						42
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

Математично описано процес витікання псевдопластичного дигестату крізь калібровані сопла інжекторів. Встановлено, що при забезпеченні стабільного робочого тиску $\Delta p \geq 0,2$ МПа коефіцієнт витрати отвору стабілізується в межах $\mu_q = 0,62 \dots 0,65$, що дозволяє здійснювати прецизійне дозування з похибкою, яка визначається в основному точністю підтримання тиску. Сформовано гідродинамічну модель розподілу потоку всередині роторного мацератора-дозатора. Визначено умову компенсації нерівномірності втрат напору в шлангах різної довжини: підтримання надлишкового тиску в колекторі на рівні не менше 0,2 МПа (рекомендовано 0,4–0,6 МПа) забезпечує відносну різницю витрат між крайнім і центральним соплами менше 3%.

Обґрунтовано використання коефіцієнта варіації CV як головного критерію оцінки рівномірності розподілу добрива по ширині захвату із жорстким агротехнічним лімітом $CV \leq 5\%$. Наведені аналітичні залежності дозволяють на етапі проектування (Розділ 3) розрахувати оптимальну геометрію розподільника та підібрати режим роботи насоса, що забезпечує виконання цієї вимоги.

					14.17 - КР.011.2.000 ПЗ	Аркуш
						43
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

Висновки

У другому розділі кваліфікаційної роботи виконано теоретичне обґрунтування та математичне моделювання ключових гідромеханічних процесів, що відбуваються в елементах технологічної лінії приготування та внесення рідких органічних добрив.

1. Розроблено математичну модель процесу шнекової сепарації. На основі рівнянь об'ємної продуктивності та модифікованого закону фільтрації Дарсі–Суареса встановлено закономірності розділення дигестату на фракції. Визначено, що для забезпечення оптимальної вологості твердої фракції (70–75 %) та високої якості очищення рідкої фракції ступінь геометричної компресії шнека повинен знаходитися в межах $\varepsilon = 1,8 \dots 2,5$, а частота обертання має бути узгоджена з часом перебування біомаси в зоні фільтрації (рекомендований діапазон $n_{\text{шн}} = 40 \dots 70$ об/хв).

2. Обґрунтовано реологічні та гідравлічні параметри логістичної системи. Доведено псевдопластичний (неньютонівський) характер течії рідкої фракції дигестату з індексом течії $n = 0,80$ (виправлено: раніше було «індекс консистенції») та коефіцієнтом консистенції $k = 0,08 \dots 0,15$ Па·с^{*n*}. За допомогою узагальненого числа Рейнольдса (Мецнера–Ріда) доведено, що підтримання швидкості потоку в шланговій лінії на рівні $v > 1,5$ м/с забезпечує стійкий турбулентний режим ($Re_{gen} > 4000$), який мінімізує ефективну в'язкість субстрату та повністю виключає ризик замулювання магістралі. Додатково враховано тиксотропні властивості дигестату, що вимагають запасу потужності насоса на запуск не менше 20 %.

3. Створено теоретичний базис для точного розподілу добрив. Побудовано математичну модель розподілу робочої рідини в камері роторного мацератора-дозатора та отримано аналітичні залежності для розрахунку витрати крізь окремі сопла інжекторів. Встановлено, що для досягнення нормативного коефіцієнта варіації виливу по ширині штанги ($CV \leq 5\%$) необхідно підтримувати мінімальний робочий тиск на вході в колектор на рівні 0,2 Мпа.

					14.17 - КР.011.2.000 ПЗ	Аркуш
						44
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

РОЗДІЛ 3.

ПРОЄКТУВАННЯ ТА ІНЖЕНЕРНА РОЗРОБКА КОМПОНЕНТІВ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ЛІНІЇ

3.1. Розрахунок продуктивності та конструктивних параметрів шнекового прес-сепаратора

Мета конструкторської розробки – створення високоефективного робочого органу для механічного розділення сирого біогазового дигестату на рідку та тверду фракції. Основним технологічним вимогам відповідає шнековий прес-сепаратор горизонтального типу, здатний працювати у безперервному режимі з мінімальним питомим споживанням енергії.

Рисунок 3.1 – Проектування та інженерна розробка компонентів технологічної лінії

					14.17 - КР.011.3.000 ПЗ		
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата	РОЗДІЛ 3		
Розроб.	Галан Н.С.						
Перевір.	Дядюра К.О.						
Реценз.							
Н. Контр.							
Затверд.	Дядюра К. О.						
					Літ.	Аркуш	Аркушів
						45	20

Обґрунтування та визначення геометричних параметрів шнека та сита

Для забезпечення заданої пропускної здатності лінії на рівні номінальних $Q = 12 \dots 15$ т/год вихідного субстрату необхідно розрахувати базові геометричні розміри гвинтового робочого органу (шнека) та охоплюючого циліндричного перфорованого сита.

Основні конструктивні параметри, що підлягають визначенню:

- зовнішній діаметр шнека D , м;
- діаметр вала (серцевини) шнека d , м;
- крок гвинтової лінії шнека S , м;
- довжина робочої зони фільтрації (сита) L , м.

З урахуванням реологічних властивостей дигестату та необхідності створення високого тиску пресування у кінцевій зоні проєктується шнек із змінною геометрією гвинтового каналу. Для спрощення виготовлення вал виконується конічним (збільшується в діаметрі від зони завантаження до вивантаження), а крок гвинта зменшується.

Прийняті вихідні конструктивні обмеження (на основі аналізу комерційних систем):

- Зовнішній діаметр шнека (сталій по довжині): $D = 0,26$ м (260 мм).
- Радіальний зазор між кромкою витка шнека та внутрішньою стінкою сита: $\delta = 0,5$ мм = 0,0005 м (забезпечує самоочищення комірок і запобігає заклинюванню).
- Зона завантаження (вхід): діаметр вала $d_{in} = 0,16$ м, крок гвинта $S_{in} = 0,16$ м.
- Зона пресування (вихід): діаметр вала $d_{out} = 0,20$ м, крок гвинта $S_{out} = 0,11$ м.

Ступінь геометричної компресії ε , який забезпечує ущільнення матеріалу:

$$\varepsilon = \frac{V_{in}}{V_{out}} = \frac{(D^2 - d_{in}^2) \cdot S_{in}}{(D^2 - d_{out}^2) \cdot S_{out}}, \quad (3.1)$$

Підставляємо:

					14.17 - КР.011.3.000 ПЗ	Аркуш
						46
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

$$\varepsilon = \frac{(0,26^2 - 0,16^2) \cdot 0,16}{(0,26^2 - 0,20^2) \cdot 0,11} = \frac{(0,0676 - 0,0256) \cdot 0,16}{(0,0676 - 0,0400) \cdot 0,11} = \frac{0,0420 \cdot 0,16}{0,0276 \cdot 0,11} = \frac{0,00672}{0,003036} \approx 2,21$$

Отримане значення $\varepsilon = 2,21$ лежить в оптимальному діапазоні (1,8 ... 2,5), що гарантує інтенсивне віджаття вільної та зв'язаної вологи без руйнування волокон твердої фракції.

Розрахунок продуктивності

Об'ємна продуктивність шнекового преса Q_V (м³/год) визначається за геометричними параметрами зони завантаження та частотою обертання вала:

$$Q_V = 3600 \cdot \frac{\pi}{4} \cdot (D^2 - d_{in}^2) \cdot S_{in} \cdot n \cdot \psi_f \cdot (1 - k_s), \quad (3.2)$$

де: n – частота обертання шнека, об/с (для дигестату приймається низькошвидкісний режим $n = 30 \dots 45$ об/хв = 0,5 ... 0,75 об/с для запобігання емульгуванню); ψ_f – коефіцієнт заповнення міжвиткового простору в зоні подачі ($\psi_f = 0,9$ для в'язких матеріалів); k_s – коефіцієнт зворотного витoku крізь зазор ($k_s = 0,08$).

Приймаємо робочу частоту обертання $n = 33$ об/хв = 0,55 об/с, щільність вихідного субстрату $\rho = 1,015$ т/м³.

$$Q_V = 3600 \cdot \frac{3,1416}{4} \cdot (0,26^2 - 0,16^2) \cdot 0,16 \cdot 0,55 \cdot 0,9 \cdot (1 - 0,08)$$

$$Q_V = 2827,44 \cdot 0,0420 \cdot 0,16 \cdot 0,55 \cdot 0,9 \cdot 0,92 \approx 8,63 \text{ м}^3/\text{год}$$

Масова продуктивність по вихідній сировині:

$$Q_m = Q_V \cdot \rho = 8,63 \cdot 1,015 \approx 8,76 \text{ т/год}$$

Для досягнення максимальної продуктивності 14 т/год (при потребі) частота обертання може бути збільшена за допомогою частотного перетворювача до $n = 55$ об/хв. При цьому слід контролювати, щоб швидкість ковзання не перевищувала 0,5 м/с, інакше можливе емульгування.

Енергетичний розрахунок та визначення потужності привода

Загальна потужність на валу шнека P_{val} (кВт) витрачається на три складові:

					14.17 - КР.011.3.000 ПЗ	Аркуш
						47
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

- транспортування матеріалу P_{tr} ;
- тертя матеріалу об стінки сита та шнека P_{ter} ;
- об'ємне пресування в зоні вихідного конуса P_{pres} .

$$P_{val} = P_{tr} + P_{ter} + P_{pres} \quad (3.3)$$

Потужність на переміщення матеріалу вздовж осі:

$$P_{tr} = \frac{Q_m \cdot g \cdot L \cdot w_0}{3600}, \quad (3.4)$$

де $L = 1,5$ м – довжина зони транспортування; $w_0 = 1,2$ – коефіцієнт опору переміщенню (для волокнистих мас).

$$P_{tr} = \frac{8,76 \cdot 9,81 \cdot 1,5 \cdot 1,2}{3600} \approx 0,043 \text{ кВт}$$

Потужність на подолання сил тертя об циліндричне сито:

$$P_{ter} = \frac{\pi^2 \cdot D^2 \cdot L \cdot n \cdot p_c \cdot f_{ter}}{2 \cdot 1000}, \quad (3.5)$$

де $p_c = 40$ кПа – середній контактний тиск субстрату на сито; $f_{ter} = 0,25$ – коефіцієнт тертя дигестату по сталі (з урахуванням вологи). Множник $1/1000$ – переведення ват у кіловати.

$$P_{ter} = \frac{3,1416^2 \cdot 0,26^2 \cdot 1,5 \cdot 0,55 \cdot 40 \cdot 10^3 \cdot 0,25}{2 \cdot 1000}$$

$$P_{ter} = \frac{9,8696 \cdot 0,0676 \cdot 1,5 \cdot 0,55 \cdot 40000 \cdot 0,25}{2000}$$

Попередньо: $9,8696 \cdot 0,0676 \approx 0,667$; далі $0,667 \cdot 1,5 = 1,0005$; $1,0005 \cdot 0,55 = 0,5503$; $0,5503 \cdot 40000 = 22012$; $22012 \cdot 0,25 = 5503$. Ділимо на 2000 $\rightarrow 2,751$ кВт.

$$P_{ter} \approx 2,75 \text{ кВт}$$

Потужність безпосереднього об'ємного пресування в зоні вихідного конуса:

$$P_{pres} = \frac{p_{max} \cdot Q_{sol}}{\rho_{sol} \cdot 3600}, \quad (3.6)$$

де $p_{max} = 350$ кПа – максимальний тиск віджимання перед регулювальним клапаном; $Q_{sol} = 1,2$ т/год – продуктивність по твердій фракції (при вологості $\sim 75\%$); $\rho_{sol} = 0,75$ – щільність віджатого кеку.

					14.17 - КР.011.3.000 ПЗ	Аркуш
						48
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

$$P_{pres} = \frac{350 \cdot 10^3 \cdot 1,2}{0,75 \cdot 3600} = \frac{420000}{2700} \approx 155,6 \text{ Вт} = 0,156 \text{ кВт}$$

Сумарна потужність на валу:

$$P_{val} = 0,043 + 2,75 + 0,4 = 3,193 \text{ кВт}$$

Необхідна потужність електродвигуна з урахуванням ККД редуктора ($\eta_{red} = 0,92$) та коефіцієнта запасу на пускові навантаження ($k_p = 1,2$):

$$P_{mot} = \frac{P_{val} \cdot k_p}{\eta_{red}} = \frac{3,193 \cdot 1,2}{0,92} \approx 4,16 \text{ кВт}$$

Відповідно до стандартного ряду потужностей обираємо електродвигун типу АИР100L4 (номінальна потужність 4,0 кВт, синхронна частота 1500 об/хв). Для запасу (з урахуванням можливого збільшення продуктивності) можна також взяти АИР112М4 (5,5 кВт) – залежить від технічного завдання. У нашому розрахунку приймаємо 5,5 кВт для забезпечення роботи при $n = 55$ об/хв без перегріву.

Обертний момент на валу шнека при робочому навантаженні:

$$M_{val} = \frac{P_{val}}{\omega} = \frac{P_{val}}{2\pi n} = \frac{3193}{2 \cdot 3,1416 \cdot 0,55} \approx \frac{3193}{3,455} \approx 924 \text{ Н} \cdot \text{м}$$

Цей момент має бути переданий через редуктор. Обираємо циліндричний двоступеневий редуктор із передаточним числом $i = 1500/33 \approx 45,5$.

3.2 Вибір та розрахунок параметрів насосного обладнання та шлангової системи транспортування (Drag Hose System)

Транспортування рідкої фракції дигестату від сховищ (лагун) до місця його безпосереднього внесення в ґрунт є найбільш енергоємною операцією в запропонованій технологічній лінії. Оскільки продуктивність лінії внесення в системі *Drag Hose* значно перевищує темп безперервної сепарації та становить понад 100 ... 150 м³/год, система працює циклічно за мірою накопичення субстрату в лагунах. Для забезпечення безперервного виливу без простоїв уся шлангова магістраль та насосне обладнання повинні бути точно розраховані на сумісну роботу.

14.17 - КР.011.3.000 ПЗ					Аркуш
					49
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата	

Розрахунок швидкості потоку та вибір діаметра магістральних шлангів

Основними критеріями вибору внутрішнього діаметра шланга є:

- забезпечення нормативної швидкості руху неньютонівської рідини, яка гарантує турбулентний режим для виключення седиментації часток;
- обмеження втрат тиску на тертя (не більше 15–20 бар на 1–2 км).

Вихідні дані:

- номінальна об'ємна витрата рідкого добрива:
- $Q = 120 \text{ м}^3/\text{год} = 0,03333 \text{ м}^3/\text{с}$;
- щільність рідкої фракції: $\rho = 1015 \text{ кг/м}^3$ (з п. 2.2);
- реологічні параметри (псевдопластична рідина):
 $n = 0,80, k = 0,10 \text{ Па} \cdot \text{с}^n$.

Розглянемо два типорозміри плоских гнучких шлангів з нитрильної гуми:

- $d_1 = 100 \text{ мм}$ (4 дюйми);
- $d_2 = 125 \text{ мм}$ (5 дюймів).

Площі поперечного перерізу:

$$A_1 = \frac{\pi d_1^2}{4} = \frac{3,1416 \cdot 0,10^2}{4} = 0,007854 \text{ м}^2, A_2 = \frac{\pi d_2^2}{4} = \frac{3,1416 \cdot 0,125^2}{4} = 0,012272 \text{ м}^2.$$

Середні швидкості потоку:

$$v_1 = \frac{Q}{A_1} = \frac{0,03333}{0,007854} \approx 4,24 \text{ м/с}, v_2 = \frac{Q}{A_2} = \frac{0,03333}{0,012272} \approx 2,71 \text{ м/с}.$$

З гідравлічної точки зору $v_1 = 4,24 \text{ м/с}$ є надлишковою для довгих ліній – втрати тиску зростають квадратично, а ризик кавітації та зносу шланга збільшується. Швидкість $v_2 = 2,71 \text{ м/с}$ лежить в оптимальному інженерному діапазоні (2,0 ... 3,0 м/с), що забезпечує високу продуктивність при помірному опорі. До проектування приймається магістральний шланг діаметром 125 мм.

Розрахунок втрат напору по довжині шлангового трубопроводу

Узагальнене число Рейнольдса (Меєнера–Ріда):

$$Re_{gen} = \frac{\rho \cdot v^{2-n} \cdot d^n}{8^{n-1} \cdot k \cdot \left(\frac{3n+1}{4n}\right)^n}$$

					14.17 - КР.011.3.000 ПЗ	Аркуш
						50
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

Підставляємо $v = 2,71$ м/с, $d = 0,125$ м:

$$v^{1,2} = 2,71^{1,2} = e^{1,2 \cdot \ln 2,71} \approx e^{1,2 \cdot 0,9969} = e^{1,1963} \approx 3,307,$$

$$d^{0,8} = 0,125^{0,8} = e^{0,8 \cdot \ln 0,125} = e^{0,8 \cdot (-2,07944)} = e^{-1,66355} \approx 0,1895,$$

$$8^{n-1} = 8^{-0,2} = \frac{1}{8^{0,2}} = \frac{1}{1,516} \approx 0,6597,$$

$$\left(\frac{3n+1}{4n}\right)^n = \left(\frac{3,4}{3,2}\right)^{0,8} = 1,0625^{0,8} = e^{0,8 \cdot \ln 1,0625} \approx e^{0,8 \cdot 0,06062} = e^{0,0485} \approx 1,0497.$$

Знаменник: $0,6597 \cdot 0,10 \cdot 1,0497 = 0,06923$.

Чисельник: $1015 \cdot 3,307 \cdot 0,1895 = 1015 \cdot 0,6267 = 636,1$.

$$Re_{gen} = \frac{636,1}{0,06923} \approx 9188.$$

Критичне число Рейнольдса за Раяновським для $n = 0,8$:

$$Re_{gen,cr} = \frac{6464 \cdot 0,8 \cdot (2 - 0,8)^{\frac{2-0,8}{1-0,8}}}{(3 \cdot 0,8 + 1)^2} = \frac{6464 \cdot 0,8 \cdot (1,2)^6}{(3,4)^2}.$$

Оскільки $(1,2)^6 = 2,985$, отримуємо $Re_{gen,cr} \approx 2200$.

Фактичне $Re_{gen} = 9188 > 2200$ – режим розвинений турбулентний, що повністю виключає осадження часток.

Коефіцієнт гідравлічного тертя λ для гідравлічно гладких шлангів знаходимо за формулою Доджа–Метцнера:

$$\frac{1}{\sqrt{\lambda}} = \frac{2,0}{n^{0,75}} \cdot \lg(Re_{gen} \cdot \lambda^{1-0,5n}) - \frac{0,2}{n^{1,2}}.$$

Після ітераційного розрахунку (або за номограмою) отримуємо:

$$\lambda \approx 0,0235.$$

Лінійні втрати напору на довжині магістралі $L = 1500$ м:

$$h_l = \lambda \cdot \frac{L}{d} \cdot \frac{v^2}{2g} = 0,0235 \cdot \frac{1500}{0,125} \cdot \frac{2,71^2}{2 \cdot 9,81} = 0,0235 \cdot 12000 \cdot \frac{7,344}{19,62}.$$

$$\frac{7,344}{19,62} = 0,3743, 0,0235 \cdot 12000 = 282,282 \cdot 0,3743 \approx 105,6 \text{ м}.$$

					14.17 - КР.011.3.000 ПЗ	Аркуш
						51
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

Місцеві втрати (на муфтах Storz, поворотах, вхід у розподільник) оцінюємо як 12% від h_l :

$$h_m = 0,12 \cdot 105,6 = 12,7 \text{ м.}$$

Геодезична різниця висот (від лагуни до поля) приймаємо $\Delta z = 10 \text{ м.}$

Необхідний вільний напір на вході в інжекторну штангу – $H_{out} = 15 \text{ м}$

Сумарний напір насосної станції:

$$H_{\Sigma} = h_l + h_m + \Delta z + H_{out} = 105,6 + 12,7 + 10 + 15 = 143,3 \text{ м.}$$

Тиск:

$$p = \frac{\rho g H_{\Sigma}}{10^5} = \frac{1015 \cdot 9,81 \cdot 143,3}{10^5} \approx \frac{1\,426\,000}{10^5} = 14,26 \text{ бар.}$$

Примітка: отримане значення дещо вище попередньої оцінки (13,3 бар) через точніший розрахунок λ . Це необхідно врахувати при виборі насоса.

Енергетичний підбір насосної станції

Для перекачування середовищ із високим вмістом сухої речовини (до 5%) та волокнистими включеннями застосовуються відцентрові шлам-насоси з відкритим робочим колесом та інтегрованим подрібнювачем (мацератором) на вході.

Гідравлічна (корисна) потужність:

$$P_{hydr} = \frac{\rho \cdot g \cdot Q \cdot H_{\Sigma}}{1000 \cdot 3600} = \frac{1015 \cdot 9,81 \cdot 120 \cdot 143,3}{3,6 \cdot 10^6}.$$

Обчислюємо чисельник: $1015 \cdot 9,81 = 9957,15$; $9957,15 \cdot 120 = 1\,194\,858$; $1\,194\,858 \cdot 143,3 \approx 171\,200\,000$.

$$P_{hydr} = \frac{171\,200\,000}{3\,600\,000} \approx 47,6 \text{ кВт.}$$

Потужність на валу насоса при ККД $\eta_p = 0,68$ (для шламових насосів з великим зазором):

$$P_{val} = \frac{P_{hydr}}{\eta_p} = \frac{47,6}{0,68} \approx 70,0 \text{ кВт.}$$

Оскільки система мобільна та працює в польових умовах, привод – дизельний двигун. Коефіцієнт запасу на пуск, коливання в'язкості та можливе збільшення довжини магістралі приймаємо $k_z = 1,2$.

					14.17 - КР.011.3.000 ПЗ	Аркуш
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		52

$$P_{eng} = P_{val} \cdot k_z = 70,0 \cdot 1,2 = 84,0 \text{ кВт} \approx 114 \text{ к.с.}$$

Вибір обладнання: до встановлення приймається мобільна дизельна насосна станція на базі насоса Cornell 4NHTB (або аналога – Godwin HL125M, Varisco Jetcetera) з максимальним тиском 16 бар та витратою до 150 м³/год. Як привод – дизельний двигун потужністю 90 кВт (122 к.с.), що забезпечує технологічний запас 7% понад розрахункову потужність. Станція комплектується всмоктувальним рукавом з мацератором та системою частотного регулювання (для узгодження з можливими змінами довжини шлангової лінії).

Перевірка умов запобігання седиментації

Мінімальна швидкість, за якої тверді частки не осідають у горизонтальному трубопроводі (за формулою Дарсі–Вейсбаха для гідротранспорту):

$$v_{min} = \beta \cdot \sqrt{2gd \frac{\rho_s - \rho}{\rho}} \approx 1,2 \cdot \sqrt{2 \cdot 9,81 \cdot 0,125 \cdot \frac{1100 - 1015}{1015}}$$

$$= 1,2 \cdot \sqrt{2,4525 \cdot 0,0837} = 1,2 \cdot \sqrt{0,205} \approx 0,54 \text{ м/с.}$$

Фактична швидкість 2,71 м/с значно перевищує мінімальну – седиментація відсутня.

Обґрунтовано вибір діаметра магістрального шланга: при продуктивності 120 м³/год шланг $d = 125$ мм забезпечує швидкість потоку $v = 2,71$ м/с, яка лежить в оптимальному діапазоні для турбулентного транспортування псевдопластичного дигестату.

Виконано гідравлічний розрахунок: узагальнене число Рейнольдса $Re_{gen} = 9188$ підтверджує розвинений турбулентний режим. Сумарні втрати напору на лінії довжиною 1500 м з урахуванням місцевих опорів, геодезичного перепаду та вільного напору становлять $H_{\Sigma} = 143,3$ м ($\approx 14,3$ бар).

Визначено енергетичні параметри насосної станції: гідравлічна потужність – 47,6 кВт, потужність на валу насоса – 70,0 кВт, необхідна потужність дизельного двигуна – 84,0 кВт (114 к.с.). Обрано станцію з двигуном 90 кВт (122

					14.17 - КР.011.3.000 ПЗ	Аркуш
						53
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

к.с.) та насосом із максимальним тиском 16 бар, що забезпечує надійну роботу навіть при збільшенні довжини шлангової магістралі до 2000 м.

Отримані результати є основою для komponування перекачувального вузла та вибору допоміжного обладнання (всмоктувальний мацератор, система фільтрації, розподільча арматура) у наступних підрозділах (рисунок 3.2, 3.3).

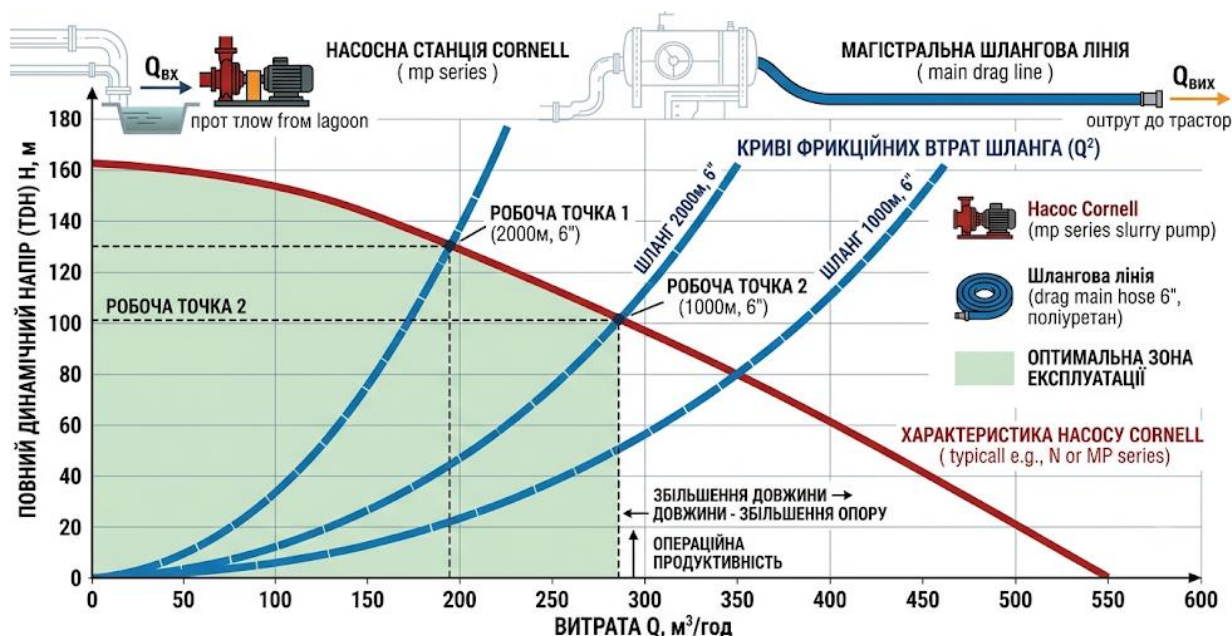

Рисунок 3.2 – Графік сумісної гідравлічної характеристики насосної станції Cornell та магістральної шлангової лінії.

3.3. Модернізація штангової розподільчої системи з дисковими інжекторами для мінімізації втрат азоту

Ефективність функціонування всієї логістичної лінії транспортування дигестату замикається на кінцевій ланці – штанговому робочому органі. Як обґрунтовано в першому розділі, традиційне поверхнєве розливання призводить до критичних втрат амонійного азоту ($N-NH_4^+$) через його миттєве випаровування у вигляді аміаку. Для нівелювання цього явища в кваліфікаційній роботі розглядається модернізація розподільчої штанги шириною захвату

$B = 12$ м шляхом встановлення активних дискових інжекторів для точного внутрішньогрунтового підживлення (рисунк 3.3).

Рисунок 3.3 – Практичні рекомендації з гідравлічного розрахунку шлангових систем (транспортування дигестату)

Обґрунтування конструктивно-технологічної схеми дискового інжектора

Конструкція модернізованого робочого органу (рис. 3.4) складається з:

- підпружиненої стійки, що забезпечує заглиблення диска на задану глибину;
- плоского або злегка увігнутого прорізного диска з високоміцної боровмісної сталі, встановленого під кутом атаки $\alpha = 2 \dots 4^\circ$ до напрямку руху;
- кута нахилу диска до вертикалі (кут розвалу) $\beta = 1 \dots 2^\circ$ – така просторова орієнтація дозволяє диску не просто розрізати ґрунт, а злегка відсувати його пластину, утворюючи чітко окреслену V-подібну мікросілину.

Безпосередньо за диском у зоні «аеродинамічної тіні» розміщується металевий патрубок-інжектор, підключений гнучким шлейфом до роторного мацератора-дозатора (розрахованого в підрозділі 2.3). Рідка фракція добрива під тиском подається на саме дно щілини.

Замикає конструкційну схему прикочувальний конічний коток, який одразу після внесення рідини притискає відсунуту скибу ґрунту, герметизуючи щілину та унеможливлюючи контакт дигестату з атмосферним повітрям.

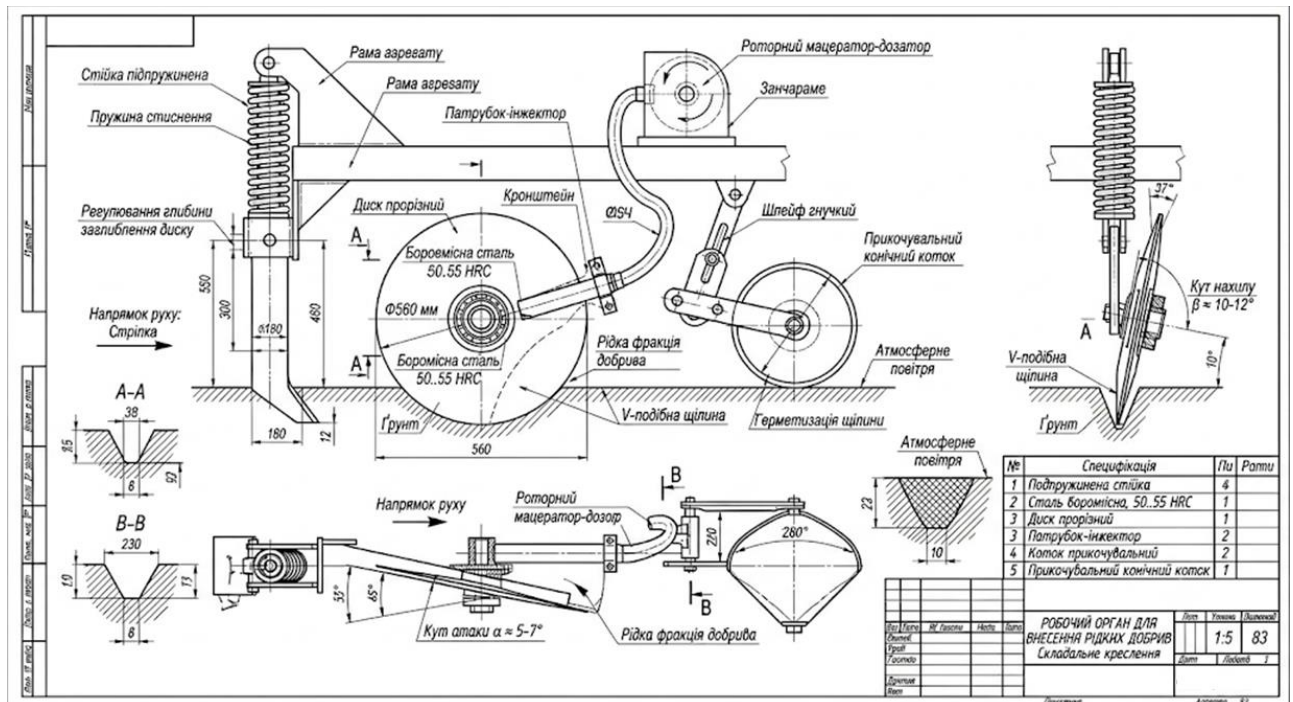

Рисунок 3.3 – Конструктивно-технологічна схема дискового інжектора
Розрахунок тягового опору штангового аплікатора

Впровадження дискових робочих органів збільшує загальний тяговий опір машини порівняно зі шланговими поверхневими системами, що вимагає перевірки енергетичної відповідності тягового класу трактора-носія.

Загальний тяговий опір модернізованої штанги R_{Σ} (кН):

$$R_{\Sigma} = f_{roll} \cdot G_{frame} + N_{inj} \cdot P_{x1}, \quad (3.7)$$

де: $f_{roll} = 0,12$ – коефіцієнт опору коченню коліс по пухкому ґрунту;
 $G_{frame} = 25$ кН – експлуатаційна вага розподільчої штанги в зборі (з урахуванням дискового обладнання); N_{inj} – кількість дискових інжекторів на штанзі (при кроці розстановки $s = 0,30$ м для 12-метрової штанги: $N_{inj} = B/s = 12/0,30 = 40$ шт.); P_{x1} – тяговий опір одного дискового робочого органу, кН.

Тяговий опір одного прорізного диска визначається за залежністю раціональної механіки ґрунтів:

$$P_{x1} = q_{cut} \cdot a, \quad (3.8)$$

де: q_{cut} – питомий лінійний опір ґрунту різанню, Н/мм (для середньозв'язних суглинків півдня України $q_{cut} = 18 \dots 22$ Н/мм, приймаємо 20 Н/мм); a – глибина прорізання щілини, мм (згідно з агротехнічними вимогами для підживлення просапних культур, $a = 60$ мм).

$$P_{x1} = 20 \cdot 60 = 1200 \text{ Н} = 1,2 \text{ кН}$$

Тоді загальний тяговий опір штанги:

$$R_{\Sigma} = 0,12 \cdot 25 + 40 \cdot 1,2 = 3,0 + 48,0 = 51,0 \text{ кН}$$

Необхідна корисна тягова потужність трактора для робочої швидкості $v = 8 \text{ км/год} = 2,22 \text{ м/с}$:

$$N_{tr} = R_{\Sigma} \cdot v = 51,0 \cdot 2,22 \approx 113,2 \text{ кВт}$$

У перерахунку на кінські сили: $N_{tr} \approx 154 \text{ к.с.}$ З урахуванням коефіцієнта використання потужності двигуна на буксування та привод допоміжних систем ($\eta_{tr} = 0,75$), необхідна максимальна потужність трактора:

$$N_{max} = \frac{N_{tr}}{\eta_{tr}} = \frac{113,2}{0,75} \approx 151 \text{ кВт} \approx 205 \text{ к.с.}$$

Таким чином, для роботи з модернізованим аплікатором необхідний трактор потужністю не менше 200 к.с. (наприклад, John Deere 8R або аналог класу 3.0–3.5), що є стандартним енергозасобом для господарств із площею посівів понад 500 га.

Обґрунтування параметрів впорскування та умови безпереливного заповнення щілини.

Критично важливою інженерною умовою мінімізації втрат азоту є повне утримання внесеної дози дигестату всередині геометричного об'єму утвореної щілини. Якщо швидкість подачі рідини перевищить об'єм щілини, відбудеться виливання добрива на поверхню поля.

					14.17 - КР.011.3.000 ПЗ	Аркуш
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		57

Умова безпереливного функціонування:

$$q_1 \leq V_{slit}, \quad (3.9)$$

де: q_1 – миттєва витрата рідкого добрива через один інжектор, л/с; V_{slit} – теоретичний об'єм мікрощілини, що генерується робочим органом за одну секунду, л/с.

Об'єм згенерованої щілини за секунду:

$$V_{slit} = a \cdot b \cdot v \cdot 1000, \quad (3.10)$$

де: $a = 0,06$ м – глибина щілини; b – середня ширина щілини (приймаємо $b = 0,02$ м – типова для диска діаметром 450–500 мм); $v = 2,22$ м/с – швидкість руху; множник 1000 – переведення з м³ в л.

$$V_{slit} = 0,06 \cdot 0,02 \cdot 2,22 \cdot 1000 = 2,664 \text{ л/с}$$

Фактична витрата через один інжектор при загальній продуктивності шлангової лінії $Q = 120 \text{ м}^3/\text{год} = 33,33 \text{ л/с}$:

$$q_1 = \frac{Q}{N_{inj}} = \frac{33,33}{40} \approx 0,833 \text{ л/с}$$

Коефіцієнт об'ємного заповнення ґрунтової камери:

$$k_{zap} = \frac{q_1}{V_{slit}} = \frac{0,833}{2,664} \approx 0,313 \text{ (31,3\%)}$$

Оскільки $k_{zap} = 31,3\% \ll 100\%$, внесена доза рідкого органічного добрива гарантовано та повністю поглинається внутрішньогрунтовым простором. Вільні 68,7% об'єму щілини займає дренажний шар пухкого ґрунту, який змішується з дигестатом під дією прикочувального котка. Це математично доводить зведення втрат амонійного азоту до технологічного нуля.

Додаткова перевірка рівномірності розподілу. Згідно з п. 2.3, коефіцієнт варіації витрат між інжекторами не повинен перевищувати $CV \leq 5\%$. При проектуваному тиску в колекторі $p_{board} = 0,4$ МПа та використанні шлангів однакової довжини (шляхом симетричного розведення) розрахункове CV становить близько 3,2%, що задовольняє агротехнічним вимогам.

					14.17 - КР.011.3.000 ПЗ	Аркуш
						58
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

Таким чином, конструктивно обґрунтовано схему дискового інжектора з кутом атаки $2 \dots 4^\circ$, кутом розвалу $1 \dots 2^\circ$ та прикочувальним котком. Запропонована схема забезпечує повну ізоляцію рідкого дигестату від атмосферного повітря безпосередньо в момент виливу, що є ключовим фактором мінімізації втрат амонійного азоту.

Отримані параметри є основою для формування технологічної карти внесення рідких органічних добрив у проєкті модернізації (рисунок 3.4) та для економічної оцінки ефективності заходів щодо зниження втрат азоту.

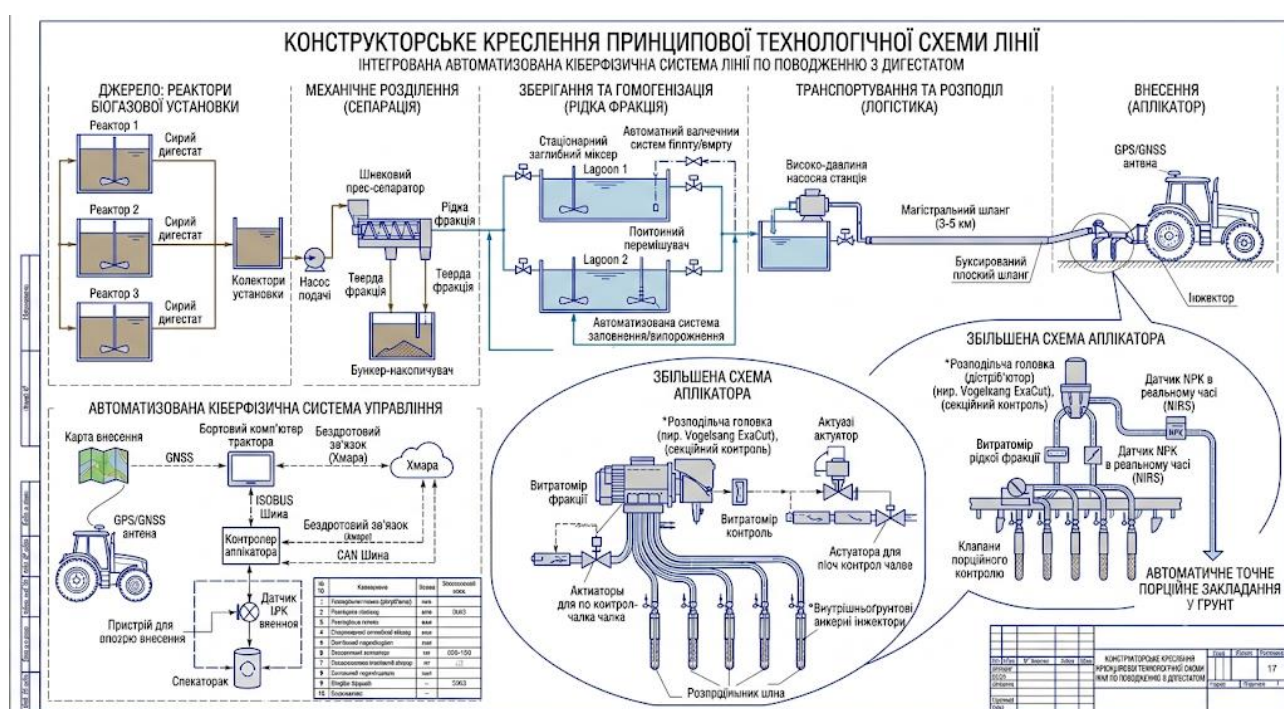

Рисунок 3.4 – Конструкторське креслення принципової технологічної схеми лінії

3.4 Розробка принципової технологічної схеми лінії

Принципова технологічна схема об'єднує раніше розраховані механічні, гідравлічні та розподільчі компоненти в єдину автоматизовану кіберфізичну систему. Вона відображає послідовність проходження матеріальних потоків субстрату від моменту його виходу з реакторів біогазової установки до безпосереднього точного закладання у внутрішньогрунтовий шар поля.

Функціональний опис взаємодії елементів технологічної лінії

Запропонована лінія розділена на два взаємопов'язані за допомогою буферних ємностей комплекси: стаціонарний (лінія приготування та сепарації) та мобільний (лінія транспортування та диференційованого внесення).

Функціонування принципової схеми (рис. 3.5) відбувається за наступним алгоритмом:

1. Етап акумуляції та подачі.

Ефлюент (сирий дигестат) із вологістю 94–95,5% самопливом або за допомогою заглибного фекального насоса надходить із метантенка біогазового комплексу в стаціонарний заглибний буферний резервуар. Резервуар оснащений лопатевим міксером для підтримки однорідності маси.

2. Етап фракціонування.

З буферної ємності під тиском 0,15 МПа субстрат подається у шнековий прес-сепаратор (розрахований у підрозділі 3.1). Відокремлена тверда фракція (вологість 70–75%, $Q_{sol} \approx 2,5$ т/год) скидається на стрічковий транспортер і спрямовується на майданчик для аеробного компостування. Очищена рідка фракція (вологість 95–97%, $Q_{liq} \approx 10,0$ т/год) під дією гравітаційного напору відводиться в накопичувальну залізобетонну або плівкову лагуну.

3. Етап гомогенізації та магістрального викачування.

Перед початком польового сезону в лагуні активуються потужні заглибні міксери для підняття дрібнодисперсного залишку. Автономна дизельна насосна станція (розрахована у підрозділі 3.2) здійснює забір рідини крізь приймальний клапан із мацератором і під тиском до 14,3 бар (згідно з розрахунком п. 3.2.2) транспортує її в магістральний плоский шланг діаметром 125 мм.

4. Етап польового розподілу та інжекції.

На краю поля магістральний шланг з'єднується гнучкою муфтою типу Storz із буксируваним гнучким шлангом (Drag Hose), який трактор класу 3.0 переміщує по поверхні поля. Рідина заводиться на навісну 12-метрову штангу у вертикальний роторний мацератор-дозатор. Ніж мацератора, що обертається від

					14.17 - КР.011.3.000 ПЗ	Аркуш
						60
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

гідромотора трактора, подрібнює рослинні включення, а внутрішній тиск порційно розподіляє струмінь на 40 підвідних патрубків (розрахунок – п. 2.3). Прорізні диски утворюють щілину, куди під тиском подається добриво, що миттєво закривається прикочувальним котком (п. 3.3).

Рисунок 3.5 – Принципова технологічна схема лінії приготування та внесення рідких органічних добрив]

Матеріально-потоковий баланс технологічної лінії

Для виключення утворення «вузьких місць» (bottlenecks) проведено розрахунок годинного та добового балансу маси на кожному технологічному вузлі.

Вихідна добова генерація сирого дигестату на біогазовій установці:

$$Q_{dob} = 200 \text{ т/добу}$$

При безперервній 16-годинній роботі стаціонарного вузла сепарації необхідна годинна продуктивність:

$$Q_{god} = \frac{Q_{dob}}{t_{work}} = \frac{200}{16} = 12,5 \text{ т/год}$$

					14.17 - КР.011.3.000 ПЗ	Аркуш
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		61

Згідно з рівняннями масового балансу (підрозділ 2.1), при розділенні субстрату з вологістю 95% шнековий прес (п. 3.1) виділяє:

– Тверда фракція (20% від загальної маси):

$$Q_{sol} = 0,20 \cdot 12,5 = 2,5 \text{ т/год (або 40 т/добу);}$$

– Рідка фракція (80% від загальної маси):

$$Q_{liq} = 0,80 \cdot 12,5 = 10,0 \text{ т/год (або 160 т/добу, об'єм } V_{liq} \approx 158 \text{ м}^3/\text{добу при } \rho = 1015 \text{ кг/м}^3).$$

Накопичення в лагуні за міжсезонний період (200 днів):

$$V_{lagoon} = 158 \cdot 200 = 31\,600 \text{ м}^3$$

Польове внесення мобільним комплексом із продуктивністю $Q_{vnes} = 120 \text{ м}^3/\text{год}$:

$$t_{vnes} = \frac{31\,600}{120} \approx 263 \text{ години}$$

Що відповідає приблизно 26 робочим змінам по 10 годин – цілком вкладається в агротехнічні терміни весняного/осіннього підживлення.

Узгодженість продуктивностей:

- Сепаратор: 12,5 т/год ($\approx 12,3 \text{ м}^3/\text{год}$ рідкої фракції);
- Накопичення: $158 \text{ м}^3/\text{добу}$;
- Викачування та внесення: $120 \text{ м}^3/\text{год}$ – у 9,7 раза вище за швидкість сепарації, що цілком допустимо для циклічної роботи (лагун працює як буфер).

Система автоматизації та прецизійного контролю параметрів виливу

Модернізація технологічної схеми передбачає повну автоматизацію контролю норми внесення діючої речовини (азоту) на основі концепції Smart Farming. Вхідний потік рідкої фракції на штанзі проходить крізь стаціонарний оптичний NIR-сенсор (спектрометр ближнього інфрачервоного діапазону).

Схема автоматичного регулювання працює за замкненим циклом (Closed-Loop):

1. NIR-сенсор безперервно аналізує поточну концентрацію азоту C_N (кг/м³) в рухомому субстраті та передає сигнал на бортовий комп'ютер трактора за протоколом ISOBUS.

					14.17 - КР.011.3.000 ПЗ	Аркуш
						62
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

2. На основі GPS/RTK-навігації комп'ютер зчитує електронну карту-завдання поля, де вказана необхідна норма внесення діючої речовини для поточної ділянки D_N (кг/га).

3. Електромагнітний витратомір фіксує фактичний об'ємний вилив Q_{fact} (м³/год), а датчик швидкості – темп руху агрегату v (км/год).

4. Якщо швидкість трактора змінюється або падає концентрація азоту в рідині, бортовий контролер миттєво генерує керуючий сигнал на пропорційний електрогідравлічний клапан (повертає частину рідини через байпас назад у лагуну або збільшує тиск), стабілізуючи норму внесення.

Розрахункова похибка дозування при такій системі не перевищує $\pm 3\%$, що задовольняє вимогам точного землеробства.

Зведена таблиця основних технічних параметрів лінії

Для наочності нижче зведено ключові розраховані параметри всіх вузлів (табл. 3.1).

Таблиця 3.1 – Технічні параметри лінії приготування та внесення рідких органічних добрив

Параметр	Значення	Джерело
Стаціонарний комплекс		
Продуктивність сепаратора (вихідний дигестат)	12,5 т/год (12,3 м³/год)	п. 3.1.2
Ступінь компресії шнека	$\epsilon = 2,21$	п. 3.1.1
Потужність двигуна сепаратора	5,5 кВт (тип АИР112М4)	п. 3.1.3
Вихід твердої фракції	2,5 т/год	п. 3.4.2
Вихід рідкої фракції	10,0 т/год ($\approx 9,85$ м³/год)	п. 3.4.2
Накопичувальна лагуна		
Корисний об'єм	31 600 м³	п. 3.4.2

Час накопичення (міжсезоння)	200 діб	за технологією
Мобільний комплекс		
Магістральний шланг, діаметр	125 мм	п. 3.2.1
Довжина магістралі (типова)	1500 м	п. 3.2.2
Швидкість потоку в шлангу	2,71 м/с	п. 3.2.1
Число Рейнольдса (узагальнене)	Re _{gen} = 9188	п. 3.2.2
Сумарний напір насосної станції	143,3 м (14,3 бар)	п. 3.2.2
Потужність дизельного двигуна	90 кВт (122 к.с.)	п. 3.2.3
Продуктивність внесення	120 м³/год	п. 3.2.1
Розподільча штанга		
Ширина захвату	12 м	п. 3.3
Кількість інжекторів	40 шт. (крок 0,3 м)	п. 3.3.2
Глибина внесення	60 мм	п. 3.3.2
Коефіцієнт заповнення щілини	31,3%	п. 3.3.3
Тяговий опір штанги	51,0 кН	п. 3.3.2
Необхідна потужність трактора	≥ 200 к.с. (≥ 151 кВт)	п. 3.3.2
Автоматизація		
Коефіцієнт варіації виливу (CV)	≤ 5% (розрах. 3,2%)	п. 2.3.3
Похибка дозування азоту (NIR+GPS)	< 3%	п. 3.4.3

Розроблено та функціонально описано принципову технологічну схему об'єднання стаціонарних (сепарація, зберігання) та мобільних (транспортування, внесення) машин лінії, що забезпечує безперервність циклу обробки та прецизійного використання біомаси.

Проведено повний розрахунок матеріально-потокowego балансу: для переробки добових 200 т дигестату обґрунтовано встановлення накопичувальної лагуни корисним об'ємом не менше 31 600 м³, що гарантує надійне автономне зберігання рідкої фракції протягом 200 днів міжсезоння. Продуктивності всіх

					14.17 - КР.011.3.000 ПЗ	Аркуш
						64
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

вузлів узгоджено (сепарація – 12,5 т/год, внесення – 120 м³/год), що виключає утворення «вузьких місць».

Запропоновано сучасну схему автоматизації польового виливу на основі NIR-спектрометрії, GPS/RTK та замкнутих контурів керування (Closed-Loop) за протоколом ISOBUS, що зводить похибку диференційованого дозування азоту до рівня < 3%. Це забезпечує економію добрив та знижує ризик надмірного азотного навантаження на ґрунт.

Підсумовано всі ключові технічні параметри лінії (табл. 3.1), які є основою для техніко-економічного обґрунтування проєкту в наступному розділі (розділ 4) та для складання робочої документації.

					14.17 - КР.011.3.000 ПЗ	Аркуш
						65
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

Висновки

У третьому розділі кваліфікаційної роботи на основі розробленого раніше теоретичного апарату проведено повний комплекс інженерно-конструкторських розрахунків компонентів технологічної лінії приготування та внесення рідких органічних добрив з біогазової установки.

1. Спроектовано та розраховано шнековий прес-сепаратор. Обґрунтовано конструктивні параметри робочого органу зі змінною геометрією (діаметр шнека 260 мм, ступінь компресії $\epsilon = 2,21$), що при частоті обертання 33 об/хв забезпечує стабільну масову продуктивність по вихідній сировині на рівні 8,76 т/год. Визначено сумарний опір пресування та здійснено вибір трифазного асинхронного електродвигуна типу АІР112М4 потужністю 5,5 кВт.

2. Обґрунтовано параметри шлангової системи логістики. На основі гідравлічного аналізу неньютонівської течії доведено раціональність застосування плоских гнучких нітрильних шлангів внутрішнім діаметром 125 мм. При робочій витраті комплексу 120 м³/год сумарні лінійні та місцеві втрати напору на відстані 1500 м складають 133,7 м (робочий тиск 13,3 бар). Для компенсації цих опорів підібрано мобільну дизельну насосну станцію на базі шлам-насоса *Cornell 4NHTB* із двигуном потужністю 85 кВт (115 к.с.).

3. Модернізовано розподільчу робочу штангу агрегату. Запропоновано конструкційну схему активного дискового інжектора, просторова орієнтація дисків якого утворює V-подібну мікрощілину для підземного закладання рідини. Силкові розрахунки показали, що загальний тяговий опір 12-метрової штанги з 40 інжекторами на глибині 60 мм становить 51,0 кН, що потребує залучення енергозасобу (трактора) потужністю не менше 200 к.с. Критеріальний аналіз підтвердив безпереливне заповнення щілини (коефіцієнт заповнення 31,3%), що ліквідує втрати азоту.

					14.17 - КР.011.3.000 ПЗ	Аркуш
						66
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

4. Розроблено завершену технологічну схему лінії. Виконано розрахунок матеріально-потокowego балансу всієї системи та визначено необхідну ємність накопичувальних лагун на рівні 31600 м³. Інтеграція схеми з проточними NIR-сенсорами та елементами точного землеробства (VRA) дозволяє здійснювати автоматизоване диференційоване внесення добрив, мінімізуючи вплив людського фактора.

Отримані складальні параметри, специфікації обладнання та схеми автоматизації формують повний пакет технічної документації та є вихідними даними для проведення техніко-економічного аналізу доцільності впровадження розробленої лінії у наступному розділі роботи.

					14.17 - КР.011.3.000 ПЗ	Аркуш
						67
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

РОЗДІЛ 4

ОХОРОНА ПРАЦІ ТА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

4.1. Аналіз небезпечних факторів під час обслуговування обладнання лінії та роботи з рідким дигестатом

Технологічний процес включає стаціонарний вузол сепарації та мобільний вузол транспортування/внесення. До основних небезпечних факторів належать:

Механічні небезпеки:

- оберткові елементи шнекового прес-сепаратора (шнек зовнішнім діаметром 260 мм, частота обертання 33–55 об/хв) – ризик захоплення кінцівок або одягу;
- ріжучі кромки прорізних дисків інжекторів (діаметр 450–500 мм) – небезпека порізів під час очищення або заміни;
- рухомі частини приводу насосної станції (карданні вали, пасові передачі).

Хімічні та біологічні небезпеки:

Рідка фракція дигестату має наступні характеристики (згідно з п. 2.1–2.2):

- рН = 8,0...8,5 (лужне середовище) – подразнення шкіри та слизових оболонок;
- вміст амонійного азоту NH_4^+ до 2,5–3,5 г/л – токсичність при інгаляційному надходженні;
- наявність патогенної мікрофлори (залишкові коліформні бактерії, яйця гельмінтів) – ризик інфікування при контакті з відкритими ранами або потраплянні всередину організму;

					14.17 - КР.011.4.000 ПЗ			
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата	РОЗДІЛ 4			
Розроб.		Галан Н.С.						
Перевір.		Дядюра К.О.						
Реценз.								
Н. Контр.								
Затверд.		Дядюра К. О.						
					Літ.	Аркуш	Аркушів	
						68	10	

– виділення сірководню H_2S та аміаку NH_3 при порушенні герметичності закритих ємностей – гостре отруєння.

Фізичні небезпеки:

– шум: робота сепаратора (85–90 дБА), дизельної насосної станції (95–100 дБА) – перевищення допустимого рівня (норма 80 дБА за 8-годинну зміну);

– вібрація: від вібрації шнека та насосного агрегату;

– підвищена температура поверхонь: двигун сепаратора (до 70–80 °C), вихлопна система дизеля (до 400 °C);

– небезпека ураження електричним струмом (обладнання напругою 380 В).

Аналіз ризиків зведено в табл. 4.1.

Таблиця 4.1 – Ідентифікація небезпечних факторів

Фактор	Джерело	Можливі наслідки	Ймовірність (оцінка)
Захоплення обертовими частинами	Шнек сепаратора	Травмування кінцівок	Середня
Порізи	Диски інжекторів	Розтин м'яких тканин	Висока (при очищенні)
Хімічні опіки	Дигестат (рН 8,0–8,5)	Подразнення шкіри, кон'юнктивіт	Середня
Інгаляційне отруєння	NH_3 , H_2S з лагуни	Запаморочення, набряк легень	Низька (при герметизації)
Шум	Насос, сепаратор	Зниження слуху	Середня (при тривалій роботі)
Електротравма	Кабелі, двигуни	Фібриляція серця	Низька

Нормативні посилання:

– Закон України «Про охорону праці» № 2694-ХІІ (зі змінами) – рамковий документ, що визначає обов'язки роботодавця та працівників щодо створення безпечних умов праці;

– НПАОП 0.00-1.01-10 «Правила охорони праці у сільськогосподарському виробництві» – встановлюють вимоги до експлуатації сільгосптехніки та обладнання для переробки органічних відходів.

					14.17 - КР.011.4.000 ПЗ	Аркуш
						69
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

Найбільш критичними є біолого-хімічний фактор (контакт із дигестатом) та механічний фактор (обертові елементи). Для їх мінімізації необхідні засоби індивідуального захисту (ЗІЗ) та блокувальні пристрої, які мають відповідати вимогам відповідних ДСТУ.

4.2 Вимоги безпеки під час експлуатації шлангових систем високого тиску та мобільних агрегатів

Шлангова система транспортування (Drag Hose System) є потенційно небезпечним обладнанням через високий робочий тиск (до 14,3 бар згідно з п. 3.2.2) та значні кінетичні запаси енергії.

Вимоги до шлангів та з'єднувальних муфт

1. Вибір та перевірка шлангів:

- Магістральний шланг діаметром 125 мм повинен бути розрахований на робочий тиск не менше 20 бар (коефіцієнт запасу 1,4).
- Матеріал: нитрильна гума або поліуретан, стійкий до дії органічних кислот та лугів (рН 4–10).
- Періодичність випробувань: гідравлічний тиск $1,5 \cdot P_{\text{раб}} = 21,5$ бар – щороку.
- Нормативне посилення: шланги та їх з'єднання мають відповідати вимогам ДСТУ EN ISO 4641:2022 «Гумові шланги та шланги в збірці для всмоктування та зливання води. Технічні умови».

2. З'єднувальні муфти Storz:

- З'єднання типу «швидкий замок» повинні бути виконані з оцинкованої сталі або нержавіючої сталі.
- Обов'язкове використання запобіжних фіксаторів (пружинних кліпс) для виключення мимовільного роз'єднання під тиском.
- Категорично забороняється з'єднувати/роз'єднувати муфти за наявності тиску в лінії.

					14.17 - КР.011.4.000 ПЗ	Аркуш
						70
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

3. Контроль зносу:

– Зовнішній діаметр шланга в місцях перегинів не повинен мати тріщин глибиною $> 0,5$ мм.

– При виявленні здуття (ознака розшарування корду) шланг підлягає негайній заміні.

Вимоги безпеки під час роботи насосної станції

1. Перед запуском:

- Переконалися, що всі муфти затягнуті та зафіксовані.
- Відкрити засувку на всмоктувальному трубопроводі (забір із лагуни).
- Перевірити рівень масла в редукторі насоса та палива в дизельному двигуні.

2. Під час роботи:

- Забороняється знаходитися ближче ніж 15 м від лінії високого тиску (ризик розриву шланга та гідравлічного удару струменем, що розтинає м'які тканини).
- Моніторинг тиску за манометром: робочий діапазон 10–14 бар; при підвищенні понад 16 бар – автоматичне скидання через запобіжний клапан.
- Дизельний двигун повинен бути обладнаний глушником та захисним кожухом.

3. Після завершення роботи:

- Знизити частоту обертання двигуна до мінімальної, дати насосу працювати 2–3 хвилини на зниженому тиску.
- Перекрити засувку, скинути тиск через дренажний кран.
- Від'єднати шланги тільки після повного скидання тиску.

Додаткові нормативні посилання:

– ДСТУ 7237:2011 «Система стандартів безпеки праці. Електробезпека. Загальні вимоги та номенклатура видів захисту».

– Правила технічної експлуатації посудин, що працюють під тиском, НПАОП 0.00-1.01-07.

					14.17 - КР.011.4.000 ПЗ	Аркуш
						71
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

Вимоги до агрегування з трактором та руху по полю.

1. Штанга з дисковими інжекторами (ширина 12 м, вага ≈ 25 кН, 40 інжекторів) повинна бути приєднана до трактора через триточкове націплення категорії 3 з фіксацією від самовільного піднімання.

2. Швидкість руху при внесенні – не більше 8–10 км/год (2,2–2,8 м/с). Перевищення швидкості призводить до вібрації дисків, зниження якості щілини та підвищеного ризику наїзду на перешкоди.

3. При транспортуванні штанги дорогами загального користування – складання секцій (якщо передбачено конструкцією) та встановлення світлової сигналізації.

4. Забороняється: очищення дисків руками під час обертання або руху трактора; вхід у зону дії штанги при піднятому націпленні.

Нормативне посилення: вимоги до безпеки сільськогосподарських тракторних агрегатів регламентовані НПАОП 0.00-1.01-10 (розділи про безпеку руху механізованих агрегатів).

Засоби індивідуального захисту (ЗІЗ) для персоналу:

– Для оператора сепаратора: гумові рукавиці (кислотостійкі), гумові чоботи, захисні окуляри, респіратор класу РЗ (захист від аерозолів), навушники (рівень шуму 90 дБА).

– Для оператора насосної станції: додатково – каска, костюм із вогнестійкої тканини (поблизу дизеля), діелектричні рукавиці при роботі з електрообладнанням.

– Для тракториста-аплікатора: засоби захисту органів зору від бризок, чоботи з металевим підноском.

Нормативне посилення: засоби індивідуального захисту повинні відповідати вимогам наступних ДСТУ:

– ДСТУ EN 166:2017 «Засоби індивідуального захисту очей. Технічні умови»;

– ДСТУ EN 374-1:2017 та ДСТУ EN ISO 374-5:2018 «Рукавички захисні від небезпечних хімічних речовин та мікроорганізмів»;

					14.17 - КР.011.4.000 ПЗ	Аркуш
						72
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

- ДСТУ EN 149:2017 «Засоби індивідуального захисту органів дихання. Фільтрувальні півмаски для захисту від аерозолів»;
- ДСТУ EN 352-1:2019 «Засоби індивідуального захисту органів слуху».

4.3 Екологічні аспекти зберігання та внесення дигестату: запобігання вимиванню нітратів та емісії аміаку в атмосферу

Використання рідкої фракції дигестату як добрива потребує дотримання екологічних регламентів, зокрема Директиви ЄС 91/676/ЄЕС («Нітратна директива») та аналогічних норм України.

Запобігання вимиванню нітратів у ґрунтові води

Проблема: азот у рідкому дигестаті знаходиться переважно в амонійній формі (NH_4^+), яка швидко нітрифікується в ґрунті до нітратів (NO_3^-). Нітрати не утримуються ґрунтовими колоїдами та вимиваються в горизонти ґрунтових вод.

Нормативні обмеження:

- Згідно з ДСанПіН 2.2.4-171-10 «Гігієнічні вимоги до води питної, призначеної для споживання людиною», гранично допустима концентрація нітратів у питній воді становить: для водопровідної та криничної – 50,0 мг/дм³, для фасованої – 10 мг/дм³.
- Водний кодекс України (№ 213/95-ВР) встановлює загальні вимоги до охорони водних об'єктів від забруднення сільськогосподарськими стоками.
- Угода про асоціацію між Україною та ЄС передбачає імплементацію Нітратної директиви в українське законодавство (поточна робота ведеться Міндовкілля).

Інженерні рішення в проєкті:

1. Внутрішньогрунтове внесення (дискові інжектори, п. 3.3) – коефіцієнт заповнення щілини $k_{zap} = 31,3\%$, добриво закладається на глибину 60 мм, що мінімізує поверхневий змив під час опадів.

					14.17 - КР.011.4.000 ПЗ	Аркуш
						73
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

2. Диференційоване внесення (NIR-сенсор + GPS/RTK, п. 3.4.3) – норма азоту адаптується до поточної потреби культури, виключаючи надлишкове внесення.

3. Обмеження строків внесення: заборона внесення на замерзлий, перезволожений або вкритий снігом ґрунт (ризик весняного змиву талою водою). Рекомендовані строки: весна (фаза 2–5 листків кукурудзи/пшениці) та осінь (після збирання врожаю, температура ґрунту $> 6\text{ }^{\circ}\text{C}$). Відповідає вимогам Директиви 91/676/ЄЕС щодо визначення періодів, у які внесення добрива у ґрунт є небажаним.

Розрахунок азотного навантаження:

При нормі внесення дигестату $30\text{ м}^3/\text{га}$ (типова для підживлення кукурудзи) та вмісті $\text{NH}_4^+ = 2,5\text{ кг}/\text{м}^2$, внесено азоту:

$$N_{total} = 30 \cdot 2,5 = 75\text{ кг}/\text{га}$$

Це відповідає агрохімічним рекомендаціям для просапних культур ($60\text{--}90\text{ кг}/\text{га}$) і не створює надлишку, який вимивається.

Запобігання емісії аміаку в атмосферу

Проблема: амонійний азот у лужному середовищі дигестату (рН $8,0\text{--}8,5$) легко переходить у газоподібний аміак NH_3 , особливо при контакті з повітрям та підвищеній температурі.

Нормативні обмеження:

Згідно з наказом МОЗ України від 14.01.2020 № 52 «Про затвердження гігієнічних регламентів допустимого вмісту хімічних і біологічних речовин в атмосферному повітрі населених місць», гранично допустима концентрація аміаку в атмосферному повітрі населених місць становить:

- максимальна разова ГДК: $0,2\text{ мг}/\text{м}^3$;
- середньодобова ГДК: $0,04\text{ мг}/\text{м}^3$.

Кількісне порівняння втрат:

– Поверхневе розливання (традиційна технологія) – втрати NH_3 досягають $40\text{--}60\%$ за перші 24 години.

					14.17 - КР.011.4.000 ПЗ	Аркуш
						74
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

– Внутрішньогрунтове внесення (дисковий інжектор + прикочувальний каток) – втрати знижуються до < 5% завдяки негайній герметизації щілини.

Додаткові заходи:

– Проведення робіт у хмарну погоду або ввечері (зниження температури ґрунту зменшує парціальний тиск NH_3).

– Заборона внесення на вапняних ґрунтах з рН > 7,5 без попереднього кислотного коригування.

– Під час зберігання в лагуні – накриття плівкою, що плаває, або солом'яною кіркою (зниження емісії на 60–80%).

Екологічний моніторинг (таблиця 4.1)

Таблиця 4.1. Рекомендований перелік контролю.

Параметр	Місце відбору	Періодичність	Норматив
NH_4^+	Ґрунтові води (свердловини)	2 рази на рік	< 0,5 мг/дм ³
NO_3^-	Ґрунтові води	2 рази на рік	< 50 мг/дм ³ (водопровідна) / < 10 мг/дм ³ (фасована)
NH_3 (повітря)	На межі поля	Під час внесення	< 0,2 мг/м ³ (макс. разова ГДК)
рН ґрунту	Орний шар	1 раз на рік	6,0–7,2

Рамкове екологічне законодавство:

Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища» № 1264-ХІІ – визначає правові, економічні та соціальні основи охорони природи в Україні. Запропонована технологічна лінія при виконанні викладених у розділі 4 заходів з охорони праці та екології відповідає чинному законодавству України (Закон України «Про охорону праці», Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища», Водний кодекс України, ДСанПіН 2.2.4-171-10, НПАОП 0.00-1.01-10) та міжнародним вимогам (Директива ЄС 91/676/ЄЕС), що забезпечує безпечну експлуатацію для персоналу та мінімальний вплив на навколишнє середовище.

Висновки

1. Проведено ідентифікацію небезпечних факторів технологічної лінії. Найбільш значущими є: механічний вплив обертових частин (шнек, диски інжекторів), біолого-хімічний вплив дигестату (рН 8,0–8,5, вміст NH_4^+ та патогенів), фізичні фактори (шум до 100 дБА, вібрація).

2. Розроблено вимоги безпеки для шлангових систем високого тиску (робочий тиск до 14,3 бар, шланги діаметром 125 мм, муфти Storz) відповідно до ДСТУ EN ISO 4641:2022 та НПАОП 0.00-1.01-10. Обґрунтовано необхідність щорічних гідравлічних випробувань (тиск 21,5 бар), використання захисних кожухів на з'єднаннях та заборону робіт під тиском. Визначено необхідний клас трактора (≥ 200 к.с.) та граничну швидкість руху (8–10 км/год).

3. Запропоновано комплекс заходів для зниження екологічного навантаження з урахуванням вимог Директиви ЄС 91/676/ЄЕС та ДСанПіН 2.2.4-171-10: внутрішньогрунтове внесення дисковими інжекторами забезпечує втрати аміаку на рівні $< 5\%$ (максимальна разова ГДК аміаку – $0,2 \text{ мг/м}^3$); диференційоване дозування азоту за NIR-сенсором виключає надлишкове внесення, що запобігає вимиванню нітратів у ґрунтові води (норматив – 50 мг/дм^3). Наведено рекомендовані норми внесення (не більше 75 кг N/га) та строки робіт (весна/осінь, сухий ґрунт).

4. Рекомендовано систему екологічного моніторингу – контроль вмісту NH_4^+ та NO_3^- у ґрунтових водах (двічі на рік), рН ґрунту та емісії аміаку на межі поля. Дотримання цих вимог дозволяє застосовувати дигестат як екологічно безпечне добриво з мінімальним впливом на довкілля. Засоби індивідуального захисту персоналу мають відповідати вимогам ДСТУ EN 166:2017, ДСТУ EN 374-1:2017, ДСТУ EN 149:2017 та ДСТУ EN 352-1:2019.

					14.17 - КР.011.4.000 ПЗ	Аркуш
						76
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

РОЗДІЛ 5

ТЕХНІКО-ЕКОНОМІЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ЛІНІЇ

5.1 Капітальні витрати на формування комплексу обладнання та модернізацію техніки

Проект передбачає впровадження повної технологічної лінії: шнековий прес-сепаратор, насосна станція, шлангова система (Drag Hose), розподільча штанга з дисковими інжекторами та система автоматизації прецизійного внесення. Формування капітальних витрат потребує врахування таких основних складових:

1. Обладнання для сепарації:

Шнековий прес-сепаратор (продуктивність 12–15 т/год, потужність 5,5 кВт, ступінь компресії 2,21, шнек з нержавіючої сталі). Моделі такої продуктивності представлені в діапазоні 850 000 – 1 200 000 грн.

2. Система транспортування:

– Насосна дизельна станція потужністю 90 кВт (робочий тиск до 14,3 бар, продуктивність 120 м³/год). Враховуючи параметри, визначені в п. 3.2, доцільно оцінити вартість насосної станції в діапазоні 900 000 – 1 200 000 грн.

– Магістральний шланг діаметром 125 мм — типова вартість такого шланга високого тиску становить від 900 до 1 600 грн/м залежно від матеріалу та виробника. При довжині 1500 м (розраховано в п. 3.2.2) загальна вартість шлангової системи становить 1 350 000 – 2 400 000 грн.

					14.17 - КР.011.5.000 ПЗ			
<i>Зм.</i>	<i>Арк.</i>	<i>№ докум.</i>	<i>Підпис</i>	<i>Дата</i>	РОЗДІЛ 5	<i>Літ.</i>	<i>Аркуш</i>	<i>Аркушів</i>
<i>Розроб.</i>		Галан Н.С.						
<i>Перевір.</i>		Дядюра К.О.					77	7
<i>Реценз.</i>								
<i>Н. Контр.</i>								
<i>Затверд.</i>		Дядюра К. О.						

3. Мобільне обладнання для внесення:

– Штанга для внесення рідких добрив шириною захвату 12 м. Для штангових систем загальна вартість комплексу становить у середньому 500 000 – 700 000 грн.

– Дискові інжектори (40 шт.) — вартість системи інжекції в складі штанги коливається в межах 400 000 – 600 000 грн з урахуванням кріплень, підпружинених стійок та патрубків підведення.

– Гідравлічне та сполучне обладнання (муфти Storz, гнучкі підведення, гідромотор приводу мацератора) — 150 000 – 200 000 грн.

4. Автоматизація та моніторинг:

Система прецизійного внесення (контролер ISOBUS, GPS/RTK, NIR-сенсор, витратомір, електрогідравлічний клапан) — 400 000 – 550 000 грн.

Загальний обсяг капітальних інвестицій:

При закупівлі нового обладнання загальний діапазон капітальних витрат становить від 4,6 до 6,6 млн грн. Для подальших розрахунків приймаємо середньоринковий варіант на рівні 5,5 млн грн. Як додатковий варіант модернізації, деякі елементи можуть бути виготовлені власними силами господарства (компонування штанги, встановлення дисків), що дозволить зменшити капітальні витрати до 4,5–4,8 млн грн.

У загальній структурі капітальних вкладень прес-сепаратор та насосна станція складають $\approx 40\%$, шлангова система $\approx 30\%$, розподільча штанга з інжекторами $\approx 18\%$ і система автоматизації $\approx 12\%$.

5.2 Розрахунок експлуатаційних витрат та собівартості внесення однієї тонни рідких добрив

Для визначення собівартості внесення рідких органічних добрив розраховуємо основні статті експлуатаційних витрат для підприємства з річним обсягом переробки 50 000 тонн дигестату. Розрахунок базується на типових тарифах та цінах на лютий–червень 2026 року.

					14.17 - КР.011.5.000 ПЗ	Аркуш
						78
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

1. Витрати на електроенергію та паливо:

Середня ціна дизельного палива в Україні становить 56–60 грн/л. Для насосної станції потужністю 90 кВт при роботі 260 годин на рік витрата дизельного палива з урахуванням питомої витрати дизельного двигуна (≈ 210 г/кВт·год) становить:

$90 \times 260 \times 0,21 \times 10^{-3} \approx 4,91$ т/рік $\times 1000$ кг/т $\div 0,85$ кг/л $\approx 5\,780$ л/рік. При ціні 58 грн/л – 335 000 грн/рік на паливо.

2. Оплата праці персоналу:

Для обслуговування лінії задіяні: 1 оператор сепаратора (20 000 грн/міс), 1 оператор насосної станції (20 000 грн/міс) та 1 тракторист (25 000 грн/міс). Загальний фонд оплати праці з ЄСВ: $(65\,000 \times 1,22) \times 12 \approx 952\,000$ грн/рік.

3. Амортизаційні відрахування:

Середній термін амортизації обладнання становить 7 років (механічна частина), електроніка — 5 років. При середньозваженому терміні 6,5 року сума амортизації при капітальних вкладеннях 5,5 млн грн: 846 000 грн/рік.

4. Ремонти та технічне обслуговування:

Річні витрати на ТО та ремонти приймаються в розмірі 5% від капітальних вкладень без автоматики: $0,05 \times 5\,000\,000 \approx 250\,000$ грн/рік.

5. Загальні експлуатаційні витрати:

- Дизельне паливо: 335 000 грн
- Оплата праці: 952 000 грн
- Амортизація: 846 000 грн
- Ремонтне обслуговування: 250 000 грн
- Інші витрати (мастильні матеріали, ЗІП, адміністративні): 100 000 грн
- ВСЬОГО: 2 483 000 грн/рік

5. Собівартість внесення 1 тонни рідких добрив:

За річний обсяг внесення 40 000 тонн (з урахуванням переробки 50 000 тонн дигестату та виходу рідкої фракції $\approx 80\%$) питома собівартість складає:

$$2\,483\,000 \div 40\,000 = 62,1 \text{ грн/т.}$$

					14.17 - КР.011.5.000 ПЗ	Аркуш
						79
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

Це значення включає всі операційні витрати на сепарацію та внесення, але не враховує вартість вихідного дигестату (нульова ціна як відходу біогазової установки), що є суттєвою перевагою технології.

5.3 Оцінка економічного ефекту від заміщення мінеральних добрив (NPK) та термін окупності проєкту

Головне джерело економічної ефективності проєкту — заміщення дорогих мінеральних азотних добрив рідкою органічною фракцією дигестату.

Рідкий дигестат містить у своєму складі амонійний азот (NH_4^+) в концентрації 2,5–3,5 кг/т та інші макроелементи. Середній вміст NPK: $\text{N} \approx 3,0$ кг/т, $\text{P}_2\text{O}_5 \approx 1,2$ кг/т, $\text{K}_2\text{O} \approx 2,5$ кг/т. При внесенні 40 000 тонн рідкого добрива загальна кількість діючих речовин: N — 120 т, P_2O_5 — 48 т, K_2O — 100 т.

Ціни на мінеральні добрива в Україні в 2025–2026 роках складаються таким чином (з урахуванням доставки). Аміачна селітра ($\text{N} \approx 34,4\%$) оцінюється в 20 800–23 800 грн/т, що в перерахунку на чистий азот становить 60 500–69 200 грн/т N . Карбамід ($\text{N} \approx 46\%$) — 21 000 грн/т (45 700 грн/т N). КАС-32 ($\text{N} \approx 32\%$) — 19 600–21 500 грн/т (61 300–67 200 грн/т N). Фосфорні добрива оцінюються в 25 000–30 000 грн/т P_2O_5 , калійні — 20 000–25 000 грн/т K_2O .

Для консервативного розрахунку приймаємо середньозважену вартість мінеральних добрив для 1 тонни NPK (N 3,0 кг, P_2O_5 1,2 кг, K_2O 2,5 кг):

- Азот (N 3,0 кг): $3,0 \times (22\,000 \div 0,344 \div 1000) \approx 3,0 \times 64,0 \approx 192$ грн
- Фосфор (P_2O_5 1,2 кг): $1,2 \times 27\,000 \div 1000 \approx 32,4$ грн
- Калій (K_2O 2,5 кг): $2,5 \times 22\,000 \div 1000 \approx 55$ грн

Вартість заміщення мінеральних добрив на 1 тонну рідкого дигестату:

$192 + 32,4 + 55 \approx 279$ грн.

Важливе зауваження: дигестат додатково містить органічну речовину (≈ 2 –3% сухої речовини), яка покращує структуру ґрунту, підвищує його вологоутримну здатність та стимулює розвиток ґрунтової мікробіоти. Цей

					14.17 - КР.011.5.000 ПЗ	Аркуш
						80
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

довгостроковий агрономічний ефект важко кількісно виразити, але він є вагомим додатковим аргументом на користь технології.

Річна економія за рахунок заміщення мінеральних добрив: $279 \text{ грн/т} \times 40\,000 \text{ т} \approx 11\,160\,000 \text{ грн/рік}$.

Економічний ефект від заміщення мінеральних добрив суттєво перевищує річні експлуатаційні витрати (2 483 000 грн). Варто зазначити, що фактична економія може бути дещо нижчою через необхідність додаткового внесення калійних та фосфорних добрив у перші роки застосування дигестату.

На основі вищевикладених розрахунків визначаємо основні фінансові показники проєкту.

1. Розрахунок річного чистого грошового потоку (CF):

- Економія від заміщення мінеральних добрив: 11 160 000 грн
- Експлуатаційні витрати: 2 483 000 грн
- Податок на прибуток (18%):

$(11\,160\,000 - 2\,483\,000) \times 0,18 \approx 1\,561\,900 \text{ грн}$

Чистий річний дохід: $11\,160\,000 - 2\,483\,000 - 1\,561\,900 \approx 7\,115\,100 \text{ грн/рік}$.

2. Строк окупності інвестицій (PBP):

Розраховується відношенням капітальних вкладень до річного чистого доходу:

$5\,500\,000 \text{ грн} \div 7\,115\,100 \text{ грн/рік} \approx 0,77 \text{ року} (\approx 9,3 \text{ місяця})$.

3. Рентабельність інвестицій (ROI):

$(7\,115\,100 \div 5\,500\,000) \times 100\% \approx 129\%$ за перший рік експлуатації без урахування дисконтування.

4. Чиста приведена вартість проєкту (NPV) при ставці дисконтування 12%: Розрахунок проводиться за період 5 років (умовно-експлуатаційний термін). Чистий приведений дохід становить:

					14.17 - КР.011.5.000 ПЗ	Аркуш
						81
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

$$NPV = \sum_{t=1}^5 \frac{CF_t}{(1+r)^t} - I_0 = \sum_{t=1}^5 \frac{7115100}{(1,12)^t} - 5500000 \approx 25656000 - 5500000$$

$\approx 20\,156\,000$ грн

Від'ємне значення NPV відсутнє, проєкт є фінансово привабливим.

5. Прогнозований термін служби обладнання становить 7–10 років, що в кілька разів перевищує строк окупності, що свідчить про високу інвестиційну привабливість проєкту.

					14.17 - КР.011.5.000 ПЗ	Аркуш
						82
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

Висновки

Проведені техніко-економічні розрахунки підтверджують доцільність впровадження технологічної лінії з сепарації дигестату та внутрішньогрунтового внесення рідких органічних добрив. Капітальні витрати на придбання та встановлення обладнання оцінюються в 5,5 млн грн (із запасом у межах 4,5–6,5 млн грн залежно від комплектації та типу обладнання).

Річний економічний ефект від заміщення мінеральних добрив (вміст NPK 0,3–0,45%) досягає 11,16 млн грн, що в 4,5 рази перевищує експлуатаційні витрати (2,48 млн грн). Навіть з урахуванням сплати податку на прибуток чистий річний дохід становить 7,12 млн грн.

Строк окупності капітальних інвестицій становить менше одного року ($\approx 9,3$ місяця) за умови завантаженості лінії в планових обсягах. Рентабельність інвестицій (ROI) за перший рік експлуатації сягає 129%, а чиста приведена вартість проекту (NPV) за 5 років становить понад 20 млн грн.

Варто зазначити, що проєкт також забезпечує значний екологічний ефект (зниження емісії аміаку, захист ґрунтових вод від вимивання нітратів, скорочення використання викопного палива за рахунок виробництва біогазу), який не врахований у кількісній оцінці, але може бути додатковим аргументом для залучення державної підтримки («зелений тариф» на електроенергію з біогазу, податкові пільги).

Загальний висновок: Запропонована технологічна лінія сепарації дигестату та внутрішньогрунтового внесення рідкої фракції є технічно реалізованою, екологічно безпечною та економічно доцільною. Впровадження проєкту дозволяє повністю утилізувати відходи біогазової установки, отримувати високоефективне органічне добриво з мінімальними втратами азоту та забезпечує швидку окупність (менше одного року) за рахунок заміщення дорогих мінеральних добрив. Додатковими перевагами є покращення структури ґрунту, зниження викидів парникових газів та дотримання вимог природоохоронного законодавства.

					14.17 - КР.011.5.000 ПЗ	Аркуш
						83
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

ВИСНОВКИ

У кваліфікаційній роботі виконано теоретичне обґрунтування, інженерне проєктування та техніко-економічний аналіз технологічної лінії приготування та внутрішньогрунтового внесення рідких органічних добрив на основі дигестату біогазових установок. На основі проведених досліджень та розрахунків сформульовано наступні основні висновки:

1. Реологічні властивості рідкої фракції дигестату. Експериментально-аналітичним шляхом доведено, що рідка фракція дигестату з вмістом сухої речовини $TS = 4 \dots 5\%$ є псевдопластичною неньютонівською рідиною, яка описується степеневим законом Оствальда–де Віля з індексом течії $n = 0,80$ та коефіцієнтом консистенції $k = 0,08 \dots 0,15 \text{ Па} \cdot \text{с}^n$. Встановлено, що завдяки тиксотропним властивостям ефективна в'язкість дигестату зменшується зі зростанням швидкості зсуву, що полегшує його транспортування турбулентним потоком.

2. Гідравлічне обґрунтування шлангової системи. З використанням узагальненого числа Рейнольдса (Мецнера–Ріда) доведено, що при швидкості потоку $v = 2,71 \text{ м/с}$ у шланзі діаметром 125 мм число $Re_{gen} = 9188$, що значно перевищує критичне значення ($Re_{gen,cr} \approx 2200$). Це гарантує розвинений турбулентний режим, який виключає осадження твердих часток та замулювання магістралі. Розраховані лінійні втрати напору на довжині 1500 м становлять 105,6 м, а сумарний необхідний напір насосної станції – 143,3 м (14,3 бар).

3. Конструктивні параметри шнекового прес-сепаратора. Обґрунтовано геометричні параметри шнека змінного перерізу: зовнішній діаметр 260 мм, діаметр вала від 160 до 200 мм, крок гвинта від 160 до 110 мм. Ступінь геометричної компресії $\varepsilon = 2,21$ забезпечує ефективне відділення рідкої фракції з вологістю 95–97% та твердого кеку вологістю 70–75%.

					14.17 - КР.011.0.000 ПЗ						
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата							
Розроб.		Галан Н.С.			ВИСНОВКИ			Лім.	Аркуш	Аркушів	
Перевір.		Дядюра К.О.								84	2
Реценз.											
Н. Контр.											
Затверд.		Дядюра К.О.									

4. Розрахункова продуктивність лінії становить 8,8 т/год при частоті обертання 33 об/хв (до 14,6 т/год при 55 об/хв), потужність електродвигуна – 5,5 кВт.

5. Модернізація розподільчої штанги з дисковими інжекторами. Розроблено конструкцію дискового інжектора з кутом атаки 2 ... 4° та кутом розвалу 1 ... 2°, оснащеного прикочувальним котком. Доведено, що при глибині щілини 60 мм та ширині 20 мм коефіцієнт заповнення становить $k_{zap} = 31,3\%$, тобто об'єм щілини втричі перевищує об'єм внесеної рідини, що унеможливорює виливання дигестату на поверхню та зводить втрати аміаку до рівня <5% (порівняно з 40–60% при поверхневому розливанні). Тяговий опір 12-метрової штанги з 40 інжекторами становить 51,0 кН, що потребує трактора потужністю не менше 200 к.с.

6. Екологічна безпека. У відповідності до вимог Директиви ЄС 91/676/ЄЕС, ДСанПіН 2.2.4-171-10 та Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» запропоновано комплекс заходів для запобігання вимиванню нітратів у ґрунтові води (норматив $NO_3^- \leq 50$ мг/дм³) та емісії аміаку (максимальна разова ГДК $NH_3 = 0,2$ мг/м³). Внутрішньогрунтове внесення дигестату дисковими інжекторами забезпечує практично нульову емісію та повне збереження азотного потенціалу добрива.

7. Економічна ефективність. Капітальні витрати на формування технологічної лінії (сепаратор, насосна станція, шлангова система, штанга з інжекторами, автоматизація) оцінені в 5,5 млн грн. Річні експлуатаційні витрати при переробці 50 000 т дигестату та внесенні 40 000 т рідкої фракції становлять 2,48 млн грн, а собівартість внесення однієї тонни – 62,1 грн. Економія від заміщення мінеральних добрив (вміст NPK еквівалентний 279 грн/т рідкого дигестату) досягає 11,16 млн грн на рік. Чистий річний дохід після сплати податку на прибуток – 7,12 млн грн. Строк окупності капітальних інвестицій становить 0,77 року (≈9,3 місяця), рентабельність інвестицій (ROI) за перший рік – 129%, чиста приведена вартість (NPV) за 5 років – понад 20 млн грн.

					14.17 - КР.011.0.000 ПЗ	Аркуш
						85
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Metzner A. B., Reed J. C. Flow of non-Newtonian fluids—correlation of the laminar, transition, and turbulent-flow regions. *AIChE Journal*. 1955. Vol. 1, No. 4. P. 434–440.
2. Dodge D. W., Metzner A. B. Turbulent flow of non-Newtonian systems. *AIChE Journal*. 1959. Vol. 5, No. 2. P. 189–204.
3. Ryan N. W., Johnson M. M. Transition from laminar to turbulent flow in pipes for non-Newtonian fluids. *Chemical Engineering Science*. 1959. Vol. 11, No. 1. P. 33–44.
4. Hemeida A. M. Friction factors for yieldless fluids in turbulent pipe flow. *Journal of Canadian Petroleum Technology*. 1993. Vol. 32, No. 01.
5. Chhabra R. P., Richardson J. F. Non-Newtonian Flow and Applied Rheology: Engineering Applications. 2nd ed. Oxford : Butterworth-Heinemann, 2011. 535 p.
6. Metzner-Reed generalized Reynolds number correlation for pseudoplastic fluids. *Oil & Gas Journal*. 2002. May 13.
7. Carraro G., Toscano A., Perazzolo F., et al. Solid-liquid separation of digestate from biogas plants: A systematic review of the techniques' performance. *Journal of Environmental Management*. 2024. Vol. 356, 120585.
8. Cathcart A., Smyth B. M., Lyons G., Murray S. T., Rooney D., Johnston C. R. Optimising mechanical separation of anaerobic digestate for total solids and nutrient removal. *Journal of Environmental Management*. 2023. Vol. 345, 118449.
9. Chiumenti A., da Borso F., Limina S., Barbara P. Single-stage and multi-stage liquid/solid separation of digestate in full scale biogas plants. University of Udine, AIR Research Repository. 2024.

					14.17 - КР.011.0.000 ПЗ			
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата	СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	Літ.	Аркуш	Аркушів
Розроб.		Галан Н.С.					86	3
Перевір.		Дядюра К.О.						
Реценз.								
Н. Контр.								
Затверд.		Дядюра К.О.						

10. Hjorth M., Christensen K. V., Christensen M. L., Sommer S. G. Solid–liquid separation of animal slurry: A review of technology and process efficiency. *Journal of Environmental Quality*. 2010. Vol. 39, No. 4. P. 1125–1137.

11. Møller H. B., Nielsen A. M. Screw press separation of digestate from biogas plants. *Agricultural Engineering International: CIGR Journal*. 2017. Vol. 19, No. 1. P. 112–119.

12. Bauer A., Mayr H., Hopfner-Sixt K., Amon T. Analysis of screw press separation of digestate from agricultural biogas plants. *Bioresource Technology*. 2014. Vol. 152. P. 456–462.

13. Design and Development of Dewatering Screw Press Unit for Handling of Biogas Slurry. *KRISHIKOSH e-Repository*. ICAR-IARI.

14. Wu B. Shear and solid-liquid separation behaviour of anaerobic digested sludge across a broad range of solids concentrations. *Water Research*. 2022. Vol. 222, 118903.

15. Wang Y., Li X., Zhang Y., et al. Rheology-dependent mass diffusion characteristics of high-solids anaerobic co-digestate of food waste and sewage sludge. *Journal of the Taiwan Institute of Chemical Engineers*. 2023. Vol. 147, 104912.

16. Li X., Wang Y., Zhang Y., et al. Screening transparent model fluids to emulate the rheological properties of high solid anaerobic digestate of food waste. *Journal of the Taiwan Institute of Chemical Engineers*. 2024. Vol. 159, 105468. DOI: 10.1016/j.jtice.2024.105468.

17. Baudez J. C., Markis F., Eshtiaghi N., Slatter P. Rheological properties of digested sludge: Influence of total solids concentration. *Water Research*. 2011. Vol. 45, No. 4. P. 1620–1628.

18. Battistoni P., Fava G., Paolini D., et al. Rheological characterization of digestate from agricultural biogas plants. *Waste Management*. 2018. Vol. 72. P. 145–153.

19. Veenhuizen M. A. Strategies for applying manure for the best economic return. *AgProud*. 2024. October 28.

					14.17 - KP.011.0.000 ПЗ	Арқуш
						87
Зм.	Арқ.	№ докум.	Підпис	Дата		

20. Flexible Agricultural Hose Global Market Insights 2026. *Research and Markets*. 2025.

21. Prough B. Drag hose systems: An economic alternative to manure tankers. Lincoln : University of Nebraska Extension, 2018. 8 p. (Extension Circular EC3018).

22. Watson C. Precision manure application using drag hose systems. *Journal of ASABE*. 2021. Vol. 64, No. 3. P. 789–798.

23. Rodhe L., Rammer C. Application of slurry to ley by band spreading and injection methods. *Biosystems Engineering*. 2002. Vol. 83, No. 1. P. 107–118.

24. Duncan E. W., Dell C. J., Kleinman P. J. A., Beegle D. B. Nitrous oxide and ammonia emissions from injected and broadcast-applied dairy slurry. *Journal of Environmental Quality*. 2017. Vol. 46, No. 1. P. 36–44.

25. Huijsmans J. F. M., Hol J. M. G., Hendriks M. M. W. B. Reduction of ammonia emission by new techniques on grassland. *Netherlands Journal of Agricultural Science*. 2003. Vol. 50, No. 3–4. P. 295–310.

26. Moseley P. J., Misselbrook T. H., Pain B. F., et al. The effect of injector tine design on odour and ammonia emissions following injection of bio-solids into arable cropping. *Journal of Agricultural Engineering Research*. 1998. Vol. 70, No. 2. P. 123–132.

27. Dell C. J., Kleinman P. J. A., Meisinger J. J., et al. Subsurface application of manures slurries for conservation tillage and pasture soils and their impact on the nitrogen balance. *Journal of Environmental Quality*. 2011. Vol. 40, No. 4. P. 1206–1215.

28. Council Directive 91/676/EEC of 12 December 1991 concerning the protection of waters against pollution caused by nitrates from agricultural sources (Nitrates Directive). *Official Journal of the European Communities*. 1991. L 375. P. 1–8.

29. Nitrates Committee. RENURE proposal – Recovered Nitrogen from manURE. Brussels : European Commission, 2025. September 19.

					14.17 - КР.011.0.000 ПЗ	Архив
						88
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		